

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 181

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

56 tomas
2013 m. birželio 29 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 605/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1185/2003 dėl ryklių pelekų pašalinimo laivuose 1
- ★ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 606/2013 dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose 4
- ★ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 607/2013, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 552/97, laikinai Mianmarui/Birmai neleidžiantis naudotis bendrosiomis tarifo privilegijomis 13
- ★ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 608/2013 dėl muitinės atliekamo intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 15
- ★ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 dėl kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti ir kuriuo panaikinami Tarybos direktyva 92/52/EEB, Komisijos direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009 ⁽¹⁾ 35

Kaina: 4 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

(¹) Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

SPRENDIMAI

2013/312/ES:

- ★ 2013 m. birželio 28 d. Europos Vadovų tarybos sprendimas, kuriuo nustatoma Europos Parlamento sudėtis 57

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 605/2013

2013 m. birželio 12 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1185/2003 dėl ryklių pelekų pašalinimo laivuose

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Tarybos reglamente (EB) Nr. 1185/2003 ⁽³⁾ nustatyti bendrieji draudimai, susiję su „ryklių pelekų pašalinimo“ praktika, kai ryklių pelekai yra pašalinami, o likusi ryklio dalis yra išmetama į jūrą;

(2) dėl gyvenimo ciklo ypatumų, konkrečiai, lėto augimo, vėlyvos brandos ir mažo jauniklių skaičiaus žuvims, priklausančioms plokštėtažiūnių rūšių taksonui, įskaitant ryklius, rajas ir rombines rajas, poreikio paprastai

turi labai didelį poveikį, nors ne visų rūšių biologinis produktyvumas vienodas. Apskritai paskutiniaisiais metais neįtikėtinais išaugus ryklių produktų, visų pirma ryklių pelekų, paklausai, kai kurių populiacijų ryklius imta intensyviai žvejoti – taip pat tai daro su valstybės narės vėliava Sąjungos vandenyse ir Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse plaukiojantys laivai – ir joms iškilę didelė išnykimo grėsmė;

(3) ryklių pelekai nėra tradicinė Europos patiekalų sudėtinė dalis, tačiau rykliai yra būtina Sąjungos jūrų ekosistemos dalis. Todėl jų valdymas ir apsauga, taip pat apskritai tvariai valdomo žvejybos sektoriaus skatinimas, atitinkantis aplinkos ir sektoriuje dirbančių žmonių interesus, turėtų būti prioritetas;

(4) iš dabartinės mokslinės informacijos, paremtos išnagrinėtu sužvejotų ryklių kiekiu, paprastai matyti, kad daugeliui ryklių rūšių iškilę didelė grėsmė, nors ne visų rūšių ar netgi skirtingose jūrų zonose esančių tų pačių rūšių padėtis yra vienoda. Tarptautinės gamtos išsaugojimo sąjungos (angl. IUCN) duomenimis daugiau nei 25 % visų pelaginių ryklių rūšių, iš kurių daugiau nei 50 % yra dideli okeaniniai pelaginiai rykliai, yra iškilusi grėsmė. Pastaraisiais metais pagal Sąjungos teisės aktus ar regioninių žvejybos valdymo organizacijų draudžiamą gaudyti, laikyti laive, perkrauti ar iškrauti vis daugiau rūšių ryklių;

(5) melsvieji rykliai (lot. *Prionace glauca*), kuriuos IUCN priskiria nykstančioms rūšims, ir atlantiniai pilkšvieji rykliai (lot. *Isurus oxyrinchus*), kuriuos ji priskiria pažeidžiamoms ryklių rūšims, šiuo metu yra pagrindinės Sąjungos laivyno gaudomos rūšys – apie 70 % deklaruotų iškraunamų ryklių sudaro melsvieji rykliai. Tačiau Sąjungos vandenyse ir Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse taip pat gaudomos ir kitos rūšys, įskaitant kūjaryklius ir floridinius šilkinius ryklius, kurios prisideda prie ekonominio žuvininkystės gyvybingumo;

⁽¹⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 195.

⁽²⁾ 2012 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. birželio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 167, 2003 7 4, p. 1.

(6) Reglamentu (EB) Nr. 1185/2003 šiuo metu leidžiama valstybėms narėms išduoti specialiuosius žvejybos leidimus, suteikiančius teisę apdoroti ryklius laive, ryklių pelekus pašalinant nuo jų kūno. Siekiant užtikrinti ryklio pelekų ir jo kūno svorio atitiktį, nustatytas peleko ir karkaso santykis. Taikant peleko ir karkaso santykį, kyla didelių kontrolės ir reikalavimų laikymosi užtikrinimo sunkumų. Tokio santykio naudojimas yra nepakankamas panaikinti geriausios žuvies atrinkimo praktiką ir dėl skirtingų pelekų pjovimo būdų ir skirtingų rūšių ryklių pelekų dydžio ir svorio skirtumų tokio santykio naudojimas galėtų sudaryti galimybes pelekus šalinti taip, kad tai liktų nepastebėta. Po apdorojimo operacijų ryklių pelekai ir kūnai gali būti iškraunami skirtinguose uostuose. Tokiomis aplinkybėmis tampa sunku rinkti duomenis, *inter alia*, nustatyti rūšis ir populiacijos struktūrą, kuriais grindžiamos mokslinės konsultacijos dėl žvejybos apsaugos ir valdymo priemonių;

(7) atsižvelgiant į 1999 m. Jungtinių Tautų maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) priimtą Tarptautinį veiksmų planą, skirtą ryklių ištekliams išsaugoti ir valdyti, Sąjunga turėtų priimti visas reikalingas priemones dėl ryklių išsaugojimo ir sumažinti sužvejotų ryklių atliekas ir išmetamų į jūrą dalių kiekį. 2009 m. balandžio 23 d. Taryba savo išvadoje patvirtino Sąjungos bendrą metodą ir konkrečius tikslus, kaip tai nurodyta 2009 m. vasario 5 d. Komisijos komunikate dėl Europos bendrijos veiksmų plano, skirto ryklių ištekliams išsaugoti ir valdyti. Taryba taip pat paragino Komisiją atkreipti ypatingą dėmesį į ryklių pelekų pašalinimo klausimą ir kuo greičiau pateikti pasiūlymą dėl Reglamento (EB) Nr. 1185/2003 dalinio pakeitimo, visų pirma dėl jame numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų ir su jomis susijusių sąlygų;

(8) Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (angl. STECF) pripažįsta ryklių pelekų pašalinimo problemą ir kviečia ją be išimties spręsti, siūlydamas, kad visos plokštėtažiaunių rūšių žuvis turėtų būti iškraunamos su nuo jų kūnų nepašalintais pelekais ir (arba) sparnais;

(9) ryklių pelekų pašalinimo praktika vis dažniau svarstoma regioninėse žvejybos valdymo organizacijose. Be to, jų mokslinės įstaigos labiau linkusios pritarti tam, kad rykliai būtų iškraunami su nuo jų kūnų nepašalintais pelekais, pažymėdamos, kad tai – geriausias būdas užkirsti kelią pelekų pašalinimui ir palengvinti žuvų ištekliams įvertinti reikalingų duomenų rinkimą. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos nuo 2007 m. skelbiamose metinėse rezoliucijose dėl tvarios žuvininkystės, 2008 m. IUCN bendroje politikoje prieš pelekų šalinimą ir Susitarimo dėl žuvų išteklių peržiūros konferencijos 2010 m. posėdyje tautos paragintomis imtis priemonių, reikalaujančių, jog rykliai būtų iškraunami su nuo jų kūnų nepašalintais pelekais;

(10) 2010 ir 2011 m. Komisija, atlikdama reikalaujamą poveikio vertinimą, surengė viešas konsultacijas tam,

kad būtų surinkta informacija apie tai, kaip būtų tinkamiausia iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1185/2003. Poveikio vertinime Komisija padarė išvadą, kad norint pasiekti bendrąjį ryklių išteklių išsaugojimo tikslą, tame reglamente turėtų būti numatyta, kad visi rykliai turi būti iškraunami su nuo jų kūnų nepašalintais pelekais;

(11) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1185/2003 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1185/2003 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnio 3 punktą išbraukiamas.

2. 3 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a. Nepadarant poveikio 1 daliai, siekiant palengvinti sandėliavimą laive, ryklių pelekai gali būti iš dalies nupjaujami ir prilenkiami prie karkaso, tačiau iki iškrovimo nuo karkaso neatskiriami.“

3. 4 ir 5 straipsniai išbraukiami.

4. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Ataskaitos

1. Kai su valstybės narės vėliava plaukiojantys žvejybos laivai žvejoja, laiko laive, perkrauna arba iškrauna ryklius, vėliavos valstybė narė pagal 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1224/2009, nustatantį Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis (*), ir pagal 2011 m. balandžio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 404/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1224/2009 įgyvendinimo taisyklės (**), kasmet iki gegužės 1 d. pateikia Komisijai išsamią ataskaitą apie šio reglamento įgyvendinimą praėjusiais metais. Ataskaitoje apibūdinama vėliavos valstybės narės vykdyta stebėseną, kaip šio reglamento reikalavimų laikomasi jos laivuose Sąjungos vandenyse ir Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse, ir nurodoma,

kokių reikalavimų laikymosi užtikrinimo priemonių ji ėmėsi neatitikties reikalavimams atvejais. Visų pirma, vėliavos valstybės narė pateikia visą šią informaciją:

- ryklių iškrovimų skaičius,
- atliktų patikrinimų skaičius, data ir vieta,
- nustatytų neatitikties reikalavimams atvejų skaičius ir pobūdis, nurodant visus susijusio (-ų) laivo (-ų) duomenis ir kiekvienu neatitikties atveju skirtas sankcijas, ir
- visi iškrovimai pagal rūšis (svoris/skaičius) ir pagal uostus.

2. Valstybėms narėms pateikus antrąją metinę ataskaitą pagal 1 dalį, Komisija iki 2016 m. sausio 1 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šio reglamento taikymą ir tarptautinius pokyčius šioje srityje.

(*) OL L 343, 2009 12 22, p. 1.

(**) OL L 112, 2011 4 30, p. 1.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. birželio 12 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
L. CREIGHTON

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 606/2013

2013 m. birželio 12 d.

dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalies a, e ir f punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

pasikonsultavę su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydamiis įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Sąjunga yra nustačiusi sau tikslą išsaugoti ir vystyti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrintas laisvas asmenų judėjimas ir sudarytos palankesnės sąlygos pasinaudoti teise kreiptis į teismą, visų pirma taikant teisminių ir neteisminių sprendimų tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose principą. Siekdama palaipsniui kurti tokią erdvę, Sąjunga turi patvirtinti priemones, susijusias su teisiniu bendradarbiavimu tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose, ypač kai jos yra būtinos tinkamam vidaus rinkos veikimui;

(2) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 81 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisminis bendradarbiavimas tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose turi būti grindžiamas teisminių ir neteisminių sprendimų tarpusavio pripažinimo principu;

(3) bendroje vidaus sienų neturinčioje teisingumo erdvėje nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti greitą ir paprastą vienoje valstybėje narėje paskirtų apsaugos priemonių pripažinimą ir, kai taikytina, vykdymą kitoje valstybėje narėje, yra itin svarbios siekiant užtikrinti, kad vienoje valstybėje narėje fiziniam asmeniui suteikta apsauga būtų išlaikoma ir toliau jam teikiama bet kurioje kitoje valstybėje narėje, į kurią tas asmuo keliauja arba persikelia. Turėtų būti užtikrinama, kad Sąjungos piliečiai, teisėtai naudodamiesi savo teise laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 3 straipsnio 2 dalį ir SESV 21 straipsnį, neprarastų tos apsaugos;

(4) abipusis pasitikėjimas teisingumo vykdymu Sąjungoje ir siekis užtikrinti mažiau laiko ir išlaidų reikalaujantį apsaugos priemonių judėjimą Sąjungoje pateisina principą, pagal kurį paskyrus apsaugos priemones vienoje valstybėje narėje, jos būtų pripažintos visose kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokios specialios procedūros. Todėl vienoje valstybėje narėje (toliau – kilmės valstybė narė) paskirta apsaugos priemonė turėtų būti traktuojama taip, tarsi ji būtų paskirta valstybėje narėje, kurioje siekiama ją pripažinti (toliau – valstybė narė, į kurią kreipiamasi);

(5) kad būtų pasiektas laisvo apsaugos priemonių judėjimo tikslas, būtina ir tikslinga, kad apsaugos priemonių pripažinimą, o prirėikus ir vykdymą reguliuojančios taisyklės būtų reglamentuojamos privaloma ir tiesiogiai taikoma Sąjungos teisine priemone;

(6) šis reglamentas turėtų būti taikomas apsaugos priemonėms, paskirtoms siekiant apsaugoti asmenį, kai esama rimtų priežasčių manyti, kad yra pavojaus to asmens gyvybei, fizinei ar psichinei neliečiamybei, asmens laisvei, saugumui arba lytiniam neliečiamumui, pavyzdžiui, siekiant užkirsti kelią bet kokios formos smurtui dėl lyties ar smurtui artimoje aplinkoje, pavyzdžiui, fiziniam smurtui, priekabiavimui, seksualinei agresijai, persekiojimui, bauginimui ar kitų formų netiesioginei prievartai. Svarbu pabrėžti, kad šis reglamentas taikomas visoms aukoms, nepaisant to, ar jos yra smurto dėl lyties aukos;

(7) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ⁽³⁾, užtikrinama, kad nusikaltimų aukoms būtų suteikiama tinkama informacija ir parama;

⁽¹⁾ OL C 113, 2012 4 18, p. 56.

⁽²⁾ 2013 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. birželio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 315, 2012 11 14, p. 57.

- (8) šis reglamentas papildo Direktyvą 2012/29/ES. Tai, kad asmeniui taikoma civilinėse bylose paskirta apsaugos priemonė, nebūtinai užkerta kelią tam, kad tas asmuo būtų apibrėžiamas kaip „auka“ pagal tą direktyvą;
- (9) šio reglamento taikymo sritis priskiriama teisminiam bendradarbiavimui civilinėse bylose, kaip apibrėžta SESV 81 straipsnyje. Šis reglamentas taikomas tik civilinėse bylose paskirtoms apsaugos priemonėms. Baudžiamosiose bylose priimtoms apsaugos priemonėms taikoma 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio ⁽¹⁾;
- (10) civilinių bylų samprata turėtų būti aiškinama savarankiškai, remiantis Sąjungos teisės principais. Civilinis, administracinis ar baudžiamasis apsaugos priemonę skiriančios valdžios institucijos pobūdis neturėtų būti lemiamas vertinant civilinį apsaugos priemonės pobūdį;
- (11) šis reglamentas neturėtų trukdyti 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo ⁽²⁾ (toliau – Reglamentas „Briuselis IIa“) veikimui. Pagal Reglamentą „Briuselis IIa“ priimti sprendimai ir toliau turėtų būti pagal tą reglamentą pripažįstami ir vykdomi;
- (12) šiuo reglamentu atsižvelgiama į skirtingas valstybių narių teises tradicijas ir juo nedaromas poveikis nacionalinėms sistemoms, taikomoms skiriant apsaugos priemones. Šiuo reglamentu valstybės narės nėra įpareigojamos keisti savo nacionalines sistemas, kad būtų galima paskirti apsaugos priemones civilinėse bylose ar nustatyti apsaugos priemones civilinėse bylose šiam reglamentui taikyti;
- (13) siekiant atsižvelgti į įvairių rūšių valdžios institucijas, kurios valstybėse narėse paskiria apsaugos priemones civilinėse bylose, ir, kitaip nei kitose teismo bendradarbiavimo srityse, šis reglamentas turėtų būti taikomas tiek teisminių institucijų, tiek administracinių valdžios institucijų sprendimams, jeigu pastarosios užtikrina visų pirma savo nešališkumą ir šalių teisę, kad sprendimą peržiūrėtų teisminė institucija. Policijos įstaigos jokia būdu neturėtų būti laikomos išduodančiosiomis valdžios institucijomis, kaip apibrėžta šiame reglamente;
- (14) remiantis tarpusavio pripažinimo principu, kilmės valstybėje narėje paskirtos apsaugos priemonės civilinėse bylose valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, turėtų būti pripažįstamos kaip apsaugos priemonės civilinėse bylose pagal šį reglamentą;
- (15) vadovaujantis tarpusavio pripažinimo principu, pripažinimas atitinka apsaugos priemonės galiojimo trukmę. Tačiau, atsižvelgiant į apsaugos priemonių, kurias galima taikyti pagal valstybių narių teisės aktus, įvairovę, ypač jų galiojimo trukmės atžvilgiu, ir į tai, kad šis reglamentas paprastai bus taikomas skubiais atvejais, išimties tvarka pripažinimas pagal šį reglamentą turėtų galioti ne ilgiau kaip 12 mėnesių laikotarpiu nuo šio reglamente numatytos pažymos išdavimo dienos, neatsižvelgiant į tai, ar pati apsaugos priemonė (nepaisant to, ar tai laikina, riboto galiojimo laikotarpio ar neterminuota priemonė) galioja ilgiau;
- (16) tais atvejais, kai apsaugos priemonės galiojimo trukmė yra ilgesnė nei 12 mėnesių, pripažinimo galiojimo trukmės apribojimu pagal šį reglamentą neturėtų būti daromas poveikis saugomo asmens teisei prašyti, kad ta apsaugos priemonė būtų taikoma pagal bet kurią kitą galiojantį Sąjungos teisės aktą, kuriuo numatomas pripažinimas, arba prašyti, kad valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, būtų taikoma nacionalinė apsaugos priemonė;
- (17) dėl šio reglamento dalyko specialaus pobūdžio pripažinimo galiojimo trukmės apribojimas yra išimtinis ir jis neturėtų tapti precedentu kitoms priemonėms civilinėse ir komercinėse bylose;
- (18) šis reglamentas turėtų būti susijęs tik su apsaugos priemone nustatyto įpareigojimo pripažinimu. Juo neturėtų būti reglamentuojamos apsaugos priemonės įgyvendinimo ar vykdymo procedūros, taip pat jis neturėtų apimti jokių galimų sankcijų, kurios galėtų būti paskirtos, jei apsaugos priemone paskirtas įpareigojimas būtų pažeidžiamas valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi. Tie klausimai sprendžiami pagal tos valstybės narės teisę. Tačiau, vadovaujantis bendraisiais Sąjungos teisės principais ir visų pirma tarpusavio pripažinimo principu, valstybės narės turi užtikrinti, kad pagal šį reglamentą pripažintos apsaugos priemonės galėtų galioti valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi;

⁽¹⁾ OL L 338, 2011 12 21, p. 2.

⁽²⁾ OL L 338, 2003 12 23, p. 1.

- (19) apsaugos priemonėms, kurioms taikomas šis reglamentas, apsauga saugomam asmeniui turėtų būti suteikiama jo gyvenamojoje vietoje arba darbo vietoje ar kitoje vietoje, kurioje tas asmuo reguliariai lankosi, pavyzdžiui, artimųjų giminių gyvenamojoje vietoje arba mokykloje ar švietimo įstaigoje, kurioje mokosi jo vaikas. Neatsižvelgiant į tai, ar atitinkama vieta arba rajono, kuriame įgyvendinama apsaugos priemonė, teritorija apsaugos priemonėje yra apibūdinama nurodant vieną ar daugiau konkrečių adresų arba nurodant apibrėžtą erdvę, prie kurių pavojų keliančiam asmeniui atitinkamai neleidžiama prisistarti arba į juos patekti (arba derinant abu kriterijus), apsaugos priemone nustatyto įpareigojimo pripažinimas siejamas su tuo, koku tikslu saugomas asmuo naudojami vieta, o ne su konkrečiu adresu;
- (20) atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, ir su sąlyga, kad būtų išlaikomas apsaugos priemonės pobūdis ir esminiai elementai, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingai valdžios institucijai turėtų būti leidžiama patikslinti faktinius apsaugos priemonės elementus, jeigu toks patikslinimas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad apsaugos priemonės pripažinimas būtų veiksmingas praktikoje valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi. Faktiniai elementai apima adresą, bendrą buvimo vietą arba minimalų atstumą, kurio turi laikytis pavojų keliantis asmuo nuo saugomo asmens, adreso arba bendros buvimo vietos. Tačiau toks patikslinimas negali daryti poveikio apsaugos priemonės rūšiai ir civiliniam pobūdžiui;
- (21) kad būtų paprasčiau patikslinti apsaugos priemonę, pažymoje turėtų būti nurodoma, ar apsaugos priemonėje nurodytas adresas yra gyvenamosios vietos, darbo vietos ar saugomo asmens reguliariai lankomos vietos adresas. Be to, jei taikytina, pažymoje taip pat turėtų būti nurodyta apibrėžta erdvė (apytikris spindulys nuo konkretaus adreso), kurioje galioja apsaugos priemonė pavojų keliančiam asmeniui nustatytas įpareigojimas;
- (22) kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos apsaugos priemonėms laisvai judėti Sąjungoje, šiuo reglamentu turėtų būti nustatytas vienas bendras pažymos modelis ir tuo tikslu nustatyta daugiakalbė standartinė forma. Išduodančioji valdžios institucija saugomo asmens prašymu turėtų išduoti pažymą;
- (23) laisvo teksto laukelių daugiakalbėje standartinėje pažymos formoje turėtų būti kuo mažiau, kad vertimas raštu ar transliteracija dauguma atvejų galėtų būti atlikta saugomam asmeniui nepatiriant išlaidų, naudojant standartinę formą atitinkama kalba. Visos reikiamo vertimo, papildančio daugiakalbės standartinės formos tekstą, išlaidos turi būti paskirstomos taip, kaip numatyta kilmės valstybės narės teisėje;
- (24) jei pažymoje yra laisvo teksto, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga valdžios institucija turėtų nuspręsti, ar reikia atlikti vertimą raštu arba transliteraciją. Tai neturėtų trukdyti saugomam asmeniui arba kilmės valstybės narės išduodančiajai valdžios institucijai savo iniciatyva pateikti vertimą arba transliteraciją;
- (25) siekiant užtikrinti pagarbą pavojų keliančio asmens teisėms į gynybą, tuo atveju, kai apsaugos priemonė buvo paskirta jam neatvykus į teismo posėdį arba taikant procedūrą, kuria nenumatytas išankstinis pranešimas tam asmeniui (*ex parte* procedūra), pažymos išdavimas turėtų būti galimas tik tada, jei tas asmuo turėjo galimybę pasirūpinti gynybai dėl apsaugos priemonės. Tačiau siekiant užkirsti kelią priemonėms išvengti ir atsižvelgiant į atvejams, kuriais reikia taikyti apsaugos priemones, įprastą skubumą, neturėtų būti reikalaujama, kad prieš išduodant pažymą tokiai gynybai parengti skirtas laikotarpis turėtų būti pasibaigęs. Pažyma turėtų būti išduota, kai tik apsaugos priemonė tampa vykdytina kilmės valstybėje narėje;
- (26) atsižvelgiant į paprastumo ir spartos tikslus šiame reglamente numatyti paprasti ir greiti metodai, kurie turi būti naudojami informuoti pavojų keliantį asmenį apie procesinius veiksmus. Tie specialūs pranešimo metodai turėtų būti taikomi tik šio reglamento tikslais dėl ypatingo jo dalyko pobūdžio, bet neturėtų būti precedentu kitiems dokumentams civilinėse ir komercinėse bylose ir neturėtų daryti poveikio jokiems dvišaliame ar daugiašaliame valstybės narės ir trečiosios šalies susitarime nustatytiems tos valstybės narės įsipareigojimams, susijusiems su teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimu kitoje valstybėje civilinių bylų atveju;
- (27) apie pažymą informuojant pavojų keliantį asmenį ir atliekant bet kokius apsaugos priemonės faktinių elementų patikslinimus valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į saugomo asmens interesą neatskleisti jo buvimo vietos ar kitų kontaktinių duomenų. Tokie duomenys pavojų keliančiam asmeniui neturėtų būti atskleidžiami, išskyrus atvejus, kai toks atskleidimas yra būtinas norint užtikrinti, kad apsaugos priemonės būtų laikomasi arba kad ji būtų vykdoma;
- (28) pažymos išdavimo neturėtų būti galima apskūsti;

- (29) pažyma turėtų būti ištaisyta, jei dėl akivaizdžios klaidos ar netikslumo, pavyzdžiui, spausdinimo klaidos arba transkribavimo ar nuorašo klaidos, pažymoje neteisingai atspindimi apsaugos priemonėje nurodyti duomenys, arba turėtų būti panaikinta, jeigu ji buvo aiškiai klaidingai išduota, pavyzdžiui, kai ji buvo naudojama priemonei, kuriai netaikomas šis reglamentas, arba kai ji buvo išduota pažeidžiant jos išdavimo reikalavimus;
- (30) kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija, paprašius, turėtų padėti saugomam asmeniui gauti informacijos apie valstybės narės, į kurią kreipiamasi, valdžios institucijas, kurių turi būti prašoma taikyti apsaugos priemonę arba ją vykdyti;
- (31) tam, kad teisingumas būtų vykdomas darniai, dviejose valstybėse narėse neturėtų būti priimami nesuderinami sprendimai. Tuo tikslu nesuderinamumo su teismo sprendimu, priimtu ar pripažintu valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, atveju šiuo reglamentu turėtų būti nustatytas pagrindas atsisakyti pripažinti arba vykdyti apsaugos priemonę;
- (32) siekiant užtikrinti viešąjį interesą, išskirtinėmis aplinkybėmis valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teismui gali būti leidžiama atsisakyti pripažinti ar vykdyti apsaugos priemonę, kai jos taikymas akivaizdžiai prieštarautų tos valstybės narės viešajai tvarkai. Tačiau teismas neturėtų galėti taikyti viešosios tvarkos išimties, kad atsisakytų pripažinti ar vykdyti apsaugos priemonę, jei toks elgesys prieštarautų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje išdėstytoms teisėms ir visų pirma jos 21 straipsniui;
- (33) jeigu apsaugos priemonė kilmės valstybėje narėje sustabdoma arba panaikinama, arba panaikinama pažyma, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga valdžios institucija, pateikus atitinkamą pažymą, turėtų sustabdyti arba panaikinti apsaugos priemonės pripažinimo galiojimą ir, kai taikytina, vykdymą;
- (34) saugomas asmuo turėtų turėti veiksmingas galimybes pasinaudoti teise kreiptis į teismą kitose valstybėse narėse. Tam, kad būtų užtikrintos tokios veiksmingos galimybės procedūroje, kurioms taikomas šis reglamentas, teisinė pagalba turi būti suteikiama pagal 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvą 2003/8/EB, numatančią teisės kreiptis į teismą įgyvendinimo tarptautiniuose ginčuose pagerinimą nustatant minimalias bendras teisinės pagalbos tokiems ginčams taisykles⁽¹⁾;
- (35) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas šio reglamento taikymui, valstybių narių turėtų būti reikalaujama pateikti tam tikrą informaciją apie jų nacionalines taisykles ir procedūras, susijusias su apsaugos priemonėmis civilinėse bylose, per Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose, įsteigtą Tarybos sprendimu 2001/470/EB⁽²⁾. Su valstybių narių pateikta informacija turėtų būti galima susipažinti Europos e. teisingumo portale;
- (36) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su šiame reglamente numatytų formų nustatymu ir vėlesniais pakeitimais. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai⁽³⁾;
- (37) įgyvendinimo aktai, kuriais nustatomos ir vėliau iš dalies keičiamos šiame reglamente numatytos formos, priimami laikantis nagrinėjimo procedūros;
- (38) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma juo siekiama užtikrinti Chartijos 47 ir 48 straipsniuose nustatytas teises į gynybą ir į teisingą bylos nagrinėjimą. Šis reglamentas turėtų būti taikomas atsižvelgiant į tas teises ir principus;
- (39) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti valstybėje narėje paskirtų apsaugos priemonių civilinėse bylose paprasto ir greito pripažinimo mechanizmo taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (40) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį tos valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimančią ir taikant šį reglamentą;

(1) OL L 26, 2003 1 31, p. 41.

(2) OL L 174, 2001 6 27, p. 25.

(3) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (41) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (42) Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas 2011 m. spalio 17 d. pateikė nuomonę ⁽¹⁾, grindžiamą 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ 41 straipsnio 2 dalimi,

toliau nurodytų įpareigojimų, siekiant apsaugoti kitą asmenį, kai gali kilti pavojus to asmens fizinei ar psichinei neliečiamybei:

- a) draudimas lankytis vietose, kuriose gyvena, dirba arba reguliariai lankosi ar reguliariai būna saugomas asmuo, arba to lankymosi reguliavimas;
- b) draudimas bet koku būdu, įskaitant telefonu, elektroniniu ar įprastiniu paštu, faksu ar kitomis priemonėmis, susisiekti su saugomu asmeniu arba tokių ryšių reguliavimas;

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šis reglamentas nustato valstybėje narėje paskirtų apsaugos priemonių civilinėse bylose paprasto ir greito pripažinimo mechanizmo taisykles.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas apsaugos priemonėms civilinėse bylose, kurias paskyrė išduodančioji valdžios institucija, kaip apibrėžta 3 straipsnio 4 punkte.
2. Šis reglamentas taikomas tarpvalstybiniais atvejais. Šiame reglamente tarpvalstybinis atveju laikomas atvejis, kai vienoje valstybėje narėje paskirtą apsaugos priemonę prašoma pripažinti kitoje valstybėje narėje.
3. Šis reglamentas netaikomas apsaugos priemonėms, kurios patenka į Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 taikymo sritį.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. apsaugos priemonė – bet kuris kilmės valstybės narės išduodančiosios valdžios institucijos pagal jos nacionalinę teisę priimtas sprendimas (kad ir kaip jis būtų vadinamas), kuriuo pavojų keliančiam asmeniui nustatomas vienas ar daugiau

- c) draudimas priartėti prie saugomo asmens arčiau nei nustatytu atstumu arba tokio priartėjimo reguliavimas;
2. saugomas asmuo – fizinis asmuo, kuriam taikoma apsaugos priemonė suteikiama apsauga;
 3. pavojų keliantis asmuo – fizinis asmuo, kuriam nustatytas vienas ar daugiau 1 punkte nurodytų įpareigojimų;
 4. išduodančioji valdžios institucija – bet kuri teisminė institucija arba bet kuri kita valstybės narės paskirta valdžios institucija, turinti kompetenciją klausimais, kuriems taikomas šis reglamentas, jeigu tokia kita valdžios institucija šalims užtikrina nešališkumą ir jos sprendimai dėl apsaugos priemonių pagal jos veikimo valstybės narės teisę gali būti peržiūrėti teisminės institucijos ir turėti panašią galią ir poveikį kaip ir teisminės institucijos sprendimas dėl to paties klausimo;
 5. kilmės valstybė narė – valstybė narė, kurioje paskirta apsaugos priemonė;
 6. valstybė narė, į kurią kreipiamasi – valstybė narė, kurioje prašoma pripažinti apsaugos priemonę ir, jeigu taikytina, ją vykdyti.

II SKYRIUS

APSAUGOS PRIEMONIŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

4 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Valstybėje narėje paskirta apsaugos priemonė kitose valstybėse narėse pripažįstama nereikalaujant jokios specialios procedūros ir yra vykdytina nereikalaujant jos paskelbti vykdytina.

⁽¹⁾ OL C 35, 2012 2 9, p. 10.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

2. Saugomas asmuo, norintis, kad valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, būtų taikoma kilmės valstybėje narėje paskirta apsaugos priemonė, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingai valdžios institucijai pateikia:

- a) apsaugos priemonės kopiją, atitinkančią jos autentiškumui patvirtinti būtinas sąlygas;
- b) kilmės valstybėje narėje pagal 5 straipsnį išduotą pažymą; ir
- c) prireikus pažymos transliteraciją ir (arba) vertimą raštu pagal 16 straipsnį.

3. Pažyma galioja tik tuo mastu, kuriuo yra vykdytina apsaugos priemonė.

4. Neatsižvelgiant į tai, ar apsaugos priemonės galiojimo trukmė yra ilgesnė, 1 dalyje nurodytas pripažinimas galioja ne ilgiau kaip 12 mėnesių laikotarpiu nuo pažymos išdavimo dienos.

5. Apsaugos priemonių vykdymo procedūra reglamentuojama valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teise.

5 straipsnis

Pažyma

1. Saugomo asmens prašymu kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija išduoda pažymą naudodama pagal 19 straipsnį nustatytą daugiakalbę standartinę formą, kurioje pateikiama 7 straipsnyje numatyta informacija.

2. Pažymos išdavimas neskundžiamas.

3. Saugomo asmens prašymu kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija pateikia saugomam asmeniui pažymos transliteraciją ir (arba) vertimą raštu naudodama pagal 19 straipsnį nustatytą daugiakalbę standartinę formą.

6 straipsnis

Pažymos išdavimo reikalavimai

1. Pažyma gali būti išduota tik tuo atveju, jeigu pavojų keliančiam asmeniui pranešta apie apsaugos priemonę pagal kilmės valstybės narės teisę.

2. Jeigu apsaugos priemonė buvo paskirta pavojų keliančiam asmeniui neatvykus į teismo posėdį, pažyma gali būti išduota tik tuo atveju, jeigu pavojų keliančiam asmeniui buvo įteiktas dokumentas, kuriuo pradėta procedūra, arba lygiavertis dokumentas, arba, jei taikoma, jis buvo kitaip informuotas apie procedūros pradėjimą pagal kilmės valstybės narės teisę pakankamai iš anksto ir taip, kad galėtų pasirengti savo gynybai.

3. Tais atvejais, kai apsaugos priemonė buvo paskirta pagal procedūrą, kurioje nenumatomas išankstinio pranešimo pateikimas pavojų keliančiam asmeniui (*ex parte* procedūra), pažyma gali būti išduota tik tuo atveju, jeigu tas asmuo turėjo teisę užginčyti tą apsaugos priemonę pagal kilmės valstybės narės teisę.

7 straipsnis

Pažymos turinys

Pažymoje pateikiama ši informacija:

- a) išduodančiosios valdžios institucijos pavadinimas ir adresas/kontaktiniai duomenys;
- b) bylos numeris;
- c) pažymos išdavimo data;
- d) duomenys apie saugomą asmenį: vardas ir pavardė, gimimo data ir vieta, jeigu jie žinomi, ir adresas, kuriuo turi būti siunčiami pranešimai, prieš tai pabrėžtinai įspėjant, kad tas adresas gali būti atskleistas pavojų keliančiam asmeniui;
- e) duomenys apie pavojų keliantį asmenį: vardas ir pavardė, gimimo data ir vieta, jeigu jie žinomi, ir adresas, kuriuo turi būti siunčiami pranešimai;
- f) visa apsaugos priemonei vykdyti būtina informacija, įskaitant, kai taikytina, priemonės rūšį ir ja nustatomą įpareigojimą pavojų keliančiam asmeniui, taip pat nurodant vietos ir (arba) apibrėžtos zonos, prie kurių atitinkamai tam asmeniui draudžiama priartėti arba į kuriuos jam draudžiama patekti, atliekamą funkciją;
- g) apsaugos priemonės galiojimo trukmė;
- h) pripažinimo galiojimo trukmė pagal 4 straipsnio 4 dalį;

- i) deklaracija, kad įvykdyti 6 straipsnyje nustatyti reikalavimai;
- j) informacija apie pagal 9 ir 13 straipsnius suteiktas teises;
- k) dėl patogumo – visas šio reglamento pavadinimas.

8 straipsnis

Pranešimas apie pažymą pavojų keliančiam asmeniui

1. Kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija praneša pavojų keliančiam asmeniui apie pažymą, ir apie tai, kad išdavus pažymą apsaugos priemonė pripažįstama ir, kai taikytina, tampa vykdytina visose valstybėse narėse pagal 4 straipsnį.
2. Jeigu pavojų keliantis asmuo gyvena kilmės valstybėje narėje, pranešimas pateikiamas pagal tos valstybės narės teisę. Jeigu pavojų keliantis asmuo gyvena kitoje valstybėje narėje nei kilmės valstybė narė arba trečiojoje šalyje, pranešimas pateikiamas registruotu laišku (patvirtinant gavimą) arba lygiaverčiu dokumentu.

Atvejai, kai pavojų keliančio asmens adresas nėra žinomas arba kai tas asmuo atsisako patvirtinti pranešimo gavimą, reglamentuojami kilmės valstybės narės teise.

3. Saugomo asmens buvimo vieta arba kiti kontaktiniai duomenys neatskleidžiami pavojų keliančiam asmeniui, išskyrus atvejus, kai jų atskleidimas yra būtinas norint užtikrinti, kad apsaugos priemonės būtų laikomasi arba kad ji būtų vykdoma.

9 straipsnis

Pažymos taisymas ar panaikinimas

1. Nedarant poveikio 5 straipsnio 2 daliai, kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija saugomo asmens arba pavojų keliančio asmens prašymu arba savo iniciatyva pažymą:
 - a) ištaiso, jei dėl kanceliarinės klaidos apsaugos priemonėje nurodyti duomenys neatitinka pažymoje nurodytų duomenų; arba
 - b) panaikina, jeigu ji, atsižvelgiant į 6 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šio reglamento taikymo sritį, buvo aiškiai klaidingai išduota.

2. Pažymos taisymo arba panaikinimo, įskaitant taisymo ar panaikinimo apskundimą, tvarka reglamentuojama kilmės valstybės narės teise.

10 straipsnis

Pagalba saugomam asmeniui

Saugomo asmens prašymu kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija padeda tam asmeniui gauti pagal 17 ir 18 straipsnius pateiktą informaciją apie valstybės narės, į kurią kreipiamasi, valdžios institucijas, kurių turi būti prašoma taikyti arba vykdyti apsaugos priemonę.

11 straipsnis

Apsaugos priemonės patikslinimas

1. Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga valdžios institucija prireikus ir reikiamu mastu patikslina faktinius apsaugos priemonės elementus, kad apsaugos priemonė galiotų toje valstybėje narėje.
2. Apsaugos priemonės patikslinimo tvarka reglamentuojama valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teise.
3. Apie apsaugos priemonės patikslinimą informuojamas pavojų keliantis asmuo.
4. Jeigu pavojų keliantis asmuo gyvena valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, pranešimas pateikiamas pagal tos valstybės narės teisę. Jeigu pavojų keliantis asmuo gyvena kitoje valstybėje narėje nei valstybė narė, į kurią kreipiamasi, arba trečiojoje šalyje, pranešimas pateikiamas registruotu laišku (patvirtinant gavimą) arba lygiaverčiu dokumentu.

Atvejai, kai pavojų keliančio asmens adresas nėra žinomas arba kai tas asmuo atsisako patvirtinti pranešimo gavimą, reglamentuojami valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teise.

5. Saugomas asmuo arba pavojų keliantis asmuo gali pateikti skundą dėl apsaugos priemonės patikslinimo. Apskundimo tvarka reglamentuojama valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teise. Tačiau skundo pateikimas neturi sustabdomojo poveikio.

12 straipsnis

Peržiūros iš esmės draudimas

Jokiomis aplinkybėmis valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, kilmės valstybėje narėje paskirta apsaugos priemonė negali būti peržiūrima iš esmės.

13 straipsnis

Atsisakymas pripažinti ar vykdyti apsaugos priemonę

1. Pavojų keliančiam asmeniui pateikus prašymą, apsaugos priemonę atsisakoma pripažinti ir, kai taikytina, vykdyti, jeigu toks pripažinimas:

- a) akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, viešajai tvarkai arba
- b) yra nesuderinamas su teismo sprendimu, priimtu arba pripažintu valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

2. Prašymas dėl atsisakymo pripažinti ar vykdyti apsaugos priemonę pateikiamas valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teismui, apie kurį ta valstybė narė pranešė Komisijai pagal 18 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį.

3. Negalima atsisakyti pripažinti apsaugos priemonę remiantis tuo, kad pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisę, esant tokioms pačioms faktinėms aplinkybėms, tokia priemonė neleidžiama.

14 straipsnis

Pripažinimo ar vykdymo sustabdymas arba panaikinimas

1. Jeigu apsaugos priemonė sustabdoma ar panaikinama kilmės valstybėje narėje, jos vykdytinumas sustabdomas ar apribojamas, arba jeigu pažyma panaikinama pagal 9 straipsnio 1 dalies b punktą, kilmės valstybės narės išduodančioji valdžios institucija, gavusi saugomo asmens arba pavojų keliančio asmens prašymą, išduoda pažymą, kurioje nurodomas tas sustabdymas, apribojimas arba panaikinimas, naudodama pagal 19 straipsnį nustatytą daugiakalbę standartinę formą.

2. Saugomam asmeniui arba pavojų keliančiam asmeniui pateikus pagal 1 dalį išduotą pažymą, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga valdžios institucija sustabdo arba panaikina apsaugos priemonės pripažinimą, o prirėikus ir vykdymą.

III SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

Legalizavimas ir kiti panašūs formalumai

Pagal šį reglamentą nėra reikalaujama atlikti valstybėje narėje išduotų dokumentų legalizavimo ar kitų panašių formalumų.

16 straipsnis

Transliteracija arba vertimas raštu

1. Bet kokia pagal šį reglamentą reikalinga transliteracija arba vertimas raštu atliekami į valstybės narės, į kurią kreipiamasi, valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų, arba į bet kurią kitą Sąjungos institucijų oficialią kalbą, kurią ta valstybė narė nurodė kaip priimtina.

2. Atsižvelgiant į 5 straipsnio 3 dalį, bet kokią vertimą raštu pagal šį reglamentą atlieka asmuo, turintis kvalifikaciją atlikti vertimus raštu vienoje iš valstybių narių.

17 straipsnis

Informacija, su kuria gali susipažinti visuomenė

Valstybės narės, siekdamos paviesti informaciją, per Sprendimu 2001/470/EB įsteigtą Europos teisminių tinklų civilinėse ir komercinėse bylose pateikia su apsaugos priemonėmis civilinėse bylose susijusių nacionalinių taisyklių ir procedūrų aprašą, įskaitant informaciją apie valdžios institucijų, kurios yra kompetentingos į šio reglamento taikymo sritį patenkančiais klausimais, pobūdį.

Tą informaciją valstybės narės nuolat atnaujina.

18 straipsnis

Valstybių narių teikiama informacija

1. Ne vėliau kaip 2014 m. liepos 11 d. valstybės narės Komisijai pateikia šią informaciją:

a) kokios rūšies valdžios institucijos yra kompetentingos į šio reglamento taikymo sritį patenkančiais klausimais, jeigu taikytina nurodydamos:

i) valdžios institucijas, kurios yra kompetentingos paskirti apsaugos priemones ir išduoti pažymas pagal 5 straipsnį;

ii) valdžios institucijas, kurių turi būti prašoma taikyti kitoje valstybėje narėje paskirtą apsaugos priemonę ir (arba) kurios yra kompetentingos vykdyti tokią priemonę;

iii) valdžios institucijas, kurios yra kompetentingos atlikti apsaugos priemonių patikslinimą pagal 11 straipsnio 1 dalį;

iv) teismus, kuriems pagal 13 straipsnį turi būti pateiktas prašymas dėl atsakymo pripažinti ir, jeigu taikytina, vykdyti apsaugos priemonę;

b) priimtina vertimo kalbą ar kalbas, kaip nurodyta 16 straipsnio 1 dalyje.

2. Komisija viešai skelbia 1 dalyje nurodytą informaciją bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, visų pirma Europos teismo tinklo civilinėse ir komercinėse bylose interneto svetainėje.

19 straipsnis

Formų nustatymas ir vėlesni jų pakeitimai

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos ir vėliau iš dalies keičiamos 5 ir 14 straipsniuose nurodytos formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

20 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. birželio 12 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
L. CREIGHTON

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

21 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2020 m. sausio 11 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ataskaitą. Prireikus prie ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl pakeitimų.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. sausio 11 d.

Šis reglamentas taikomas apsaugos priemonėms, paskirtoms 2015 m. sausio 11 d. arba po tos dienos, neatsižvelgiant į tai, kada pradėta procedūra.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 607/2013

2013 m. birželio 12 d.

kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 552/97, laikinai Mianmarui/Birmai neleidžiantis naudotis bendrosiomis tarifo privilegijomis

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) 1997 m. kovo 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 552/97, laikinai Mianmaro Sąjungai neleidžiančio naudotis bendrosiomis tarifo privilegijomis ⁽²⁾ su pakeitimais, padarytais 2008 m. liepos 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 732/2008 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. ⁽³⁾ 28 straipsnio 1 dalimi, 1 straipsnyje nustatyta, kad Mianmaro/Birmos teisė į lengvatinių muitų tarifą, suteikta Reglamentu (EB) Nr. 732/2008, laikinai atimama;

(2) Reglamento (EB) Nr. 732/2008 15 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad tame reglamente numatytos lengvatinės priemonės visiems arba tam tikriems produktams, kurių kilmės šalis yra lengvatas gaunanti šalis, gali būti laikinai panaikintos dėl sunkių ir sistemingų to reglamento III priedo A dalyje išvardytose konvencijose nustatytų principų pažeidimų, remiantis atitinkamų stebėsenos įstaigų išvadomis;

(3) į Reglamento (EB) Nr. 732/2008 III priedo A dalį įtraukta Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) 1930 m. konvencija Nr. 29 dėl priverstinio ar privalomojo darbo;

(4) Reglamento (EB) Nr. 552/97 2 straipsnyje nustatyta, kad to reglamento taikymas turėtų būti nutraukiamas

atsižvelgiant į Komisijos ataskaitą dėl priverstinio darbo Mianmare/Birmoje, iš kurios matyti, kad Reglamento (EB) Nr. 732/2008 15 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta praktika nebetaikoma;

(5) 2012 m. birželio 13 d. Tarptautinė darbo konferencija (TDK) priėmė rezoliuciją dėl priemonių, taikomų Mianmarui pagal TDO įstatų 33 straipsnį (toliau – TDK rezoliucija). Atsižvelgdama į TDK Standartų taikymo komiteto 2012 m. birželio 4 d. priimtas išvadas ir manydama, kad toliau taikant nustatytas priemones tai nepadėtų siekti norimo rezultato, TDK nusprendė panaikinti apribojimus, dėl kurių TDO negalėjo vykdyti techninio bendradarbiavimo su Mianmaro/Birmos Vyriausybe ir teikti jai pagalbą. Be to, TDK metams sustabdė TDO prašymą nariams peržiūrėti savo ryšius su Mianmaru/Birma ir įsitikinti, kad tie ryšiai nesusiję su priverstiniu darbu;

(6) 2012 m. rugsėjo 17 d. Komisija pakelbė ataskaitą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 552/97 2 straipsnį dėl priverstinio darbo Mianmare/Birmoje ir joje pateikė savo išvadas (toliau – ataskaita). Ataskaitoje daroma išvada, kad Mianmarui/Birmai padarius pažangą siekiant laikytis TDO rekomendacijų – tai pripažino kompetentingos TDO stebėsenos įstaigos – TDO konvencijoje Nr. 29 nustatytų principų pažeidimai gali būti nebelaikomi „sunkiais ir sistemingais“, ir rekomenduojama Mianmarui/Birmai vėl taikyti bendrusius lengvatinius muitų tarifus;

(7) todėl, atsižvelgiant į TDK rezoliuciją ir ataskaitą bei vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 552/97 2 straipsniu, nuo TDK rezoliucijos priėmimo dienos reikėtų panaikinti laikiną draudimą Mianmarui/Birmai taikyti lengvatinius muitų tarifus, nustatytus Reglamentu (EB) Nr. 732/2008;

(8) Komisija turėtų toliau stebėti su priverstiniu darbu susijusią padėtį Mianmare/Birmoje ir nustatyta tvarka, įskaitant prireikus draudimo atnaujinimą, reaguoti į pokyčius,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

⁽¹⁾ 2013 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. birželio 10 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 85, 1997 3 27, p. 8.

⁽³⁾ OL L 211, 2008 8 6, p. 1.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
Jis taikomas nuo 2012 m. birželio 13 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. birželio 12 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
L. CREIGHTON

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 608/2013

2013 m. birželio 12 d.

dėl muitinės atliekamo intelektualinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1383/2003

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

vykdymo užtikrinimą ir būtų garantuotas tinkamas teisinis tikrumas;

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Taryba 2008 m. rugsėjo 25 d. rezoliucijoje dėl išsamaus Europos kovos su prekių klastojimu ir piratavimu veiksmų plano paprašė peržiūrėti 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1383/2003 dėl muitinės veiksmų, atliekamų su prekėmis, kurios, kaip įtariama, pagamintos pažeidžiant tam tikras intelektualinės nuosavybės teises, ir priemonių, kurių turi būti imamasi prekių atžvilgiu nustatius, kad jos pagamintos pažeidžiant tokias teises ⁽²⁾;

(2) prekyba prekėmis, kuriomis pažeidžiamos intelektualinės nuosavybės teisės, daro didelę žalą teisių turėtojams, naudotojams ar gamintojų grupėms, taip pat teisės besilaikantiems gamintojams ir prekybininkams. Tokia prekyba taip pat galėtų klaidinti vartotojus, o kai kuriais atvejais – kelti pavojų jų sveikatai ir saugai. Kiek įmanoma reikėtų užtikrinti, kad tokios prekės nepatektų į Sąjungos rinką, ir patvirtinti priemones, kuriomis būtų kovojama su šia neteisėta prekyba netrukdant teisėtai prekybai;

(3) Reglamento (EB) Nr. 1383/2003 peržiūra parodė, kad, atsižvelgiant į pokyčius ekonomikos, prekybos ir teisės srityse, būtini tam tikri teisinės sistemos patobulinimai, kad muitinė geriau atliktų intelektualinės nuosavybės teisių

(4) muitinė turėtų būti kompetentinga atlikti intelektualinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimą prekių, kurioms pagal Sąjungos muitų teisės aktus taikoma muitinės priežiūra arba muitinis tikrinimas, atžvilgiu ir vykdyti tinkamus tokių prekių patikrinimus siekiant užkirsti kelią operacijoms, kuriomis pažeidžiami intelektualinės nuosavybės teises reglamentuojantys teisės aktai. Intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimas pasienyje, nesvarbu, kur prekėms yra arba turėjo būti taikomos muitinės priežiūros arba muitinio tikrinimo priemonės, yra efektyvus būdas greitai ir veiksmingai suteikti teisinę apsaugą teisių turėtojui, taip pat naudotojams ir gamintojų grupėms. Kai muitinė neišleidžia prekių ar prekes sulaiko pasienyje, turėtų būti reikalaujama tik vienos teisinės procedūros, o kai prekės aptinkamos rinkoje, jau išskirstytos ir pristatytos mažmenininkams, turėtų būti reikalaujama kelių atskirų teisinių procedūrų, kad užtikrinimas būtų tokio paties lygio. Išimtis turėtų būti padaryta prekėms, išleistoms į laisvą apyvartą galutinio vartojimo sąlygomis, nes tokios prekės lieka muitinės priežiūros, net jeigu jos yra išleistos į laisvą apyvartą. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas keleivių asmeniniame bagaže gabenamoms prekėms, jei tos prekės skirtos jų asmeniniam naudojimui ir jei nėra jokių komercinio vežimo požymių;

(5) Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 netaikomas tam tikroms intelektualinės nuosavybės teisėms, be to, į jo taikymo sritį neįtraukti tam tikri pažeidimai. Siekiant geresnio intelektualinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo, muitinės intervencija turėtų būti išplėsta įtraukiant ir kitų rūšių pažeidimus, kuriems netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003. Todėl į šio reglamento taikymo sritį turėtų būti įtrauktos ne tik teisės, kurioms jau taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003, bet ir prekiniai pavadinimai, jei jie pagal nacionalinę teisę saugomi kaip išimtinės nuosavybės teisės, taip pat puslaidininkių gaminių topografijos, naudingieji modeliai ir įtaisai, kurie visų pirma yra suprojektuoti, pagaminti ar pritaikyti technologinių priemonių neutralizavimui arba jų neutralizavimo palengvinimui;

(6) pažeidimai, padaryti dėl vadinamosios neteisėtos lygiagrečios prekybos ir „perviršių“, į Reglamento (EB) Nr. 1383/2003 taikymo sritį neįtraukti. Prekės, kuriomis lygiagrečiai prekiaujama neteisėtai, t. y. prekės, pagamintos gavus teisių turėtojo sutikimą, tačiau pirmą kartą pateikiamos rinkai Europos ekonominėje erdvėje neturint jo sutikimo, ir „perviršiai“, t. y. prekės, pagamintos asmens, kuris turi tinkamą teisių turėtojo leidimą pagaminti tam tikrą prekių kiekį, tačiau viršijančios to

⁽¹⁾ 2012 m. liepos 3 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. gegužės 16 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2013 m. birželio 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL L 196, 2003 8 2, p. 7.

- asmens ir teisių turėtojo sutartą kiekį, yra pagamintos kaip nesuklastotos prekės, todėl muitinė neturėtų skirti daug dėmesio tokioms prekėms. Todėl neteisėta lygiagreti prekyba ir „perviršiai“ neturėtų būti įtraukti ir į šio reglamento taikymo sritį;
- (7) valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, turėtų suteikti tinkamą muitinės pareigūnų mokymą, kad būtų užtikrintas tinkamas šio reglamento taikymas;
- (8) visiškai įgyvendinus šį reglamentą bus toliau stiprinama vidaus rinka, kurioje užtikrinama veiksmingesnė teisių turėtojų apsauga, skatinamas kūrybiškumas ir naujovės, o vartotojams teikiami patikimi aukštos kokybės produktai, tai savo ruožtu turėtų stiprinti tarpvalstybinius vartotojų, įmonių ir prekybininkų santykius;
- (9) valstybės narės muitinės veiklos srityje turi verstis su vis mažesniais ištekliais. Todėl reikėtų remti rizikos valdymo technologijų ir strategijų, kuriomis siekiama kuo geriau panaudoti muitinės turimus išteklius, naudojimo skatinimą;
- (10) šiame reglamente pateikiamos tik muitinei skirtos procedūrinės taisyklės. Todėl šiame reglamente nenustatoma jokių kriterijų, skirtų nustatyti, ar pažeista intelektinės nuosavybės teisė;
- (11) pagal 2001 m. lapkričio 14 d. Dohos PPO ministrų konferencijoje priimtą Deklaraciją dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, (toliau – TRIPS sutartis) gali ir turėtų būti aiškinama ir įgyvendinama taip, kad būtų palaikoma PPO narių teisė saugoti visuomenės sveikatą, ir visų pirma skatinama sudaryti galimybę visiems gauti vaistų. Todėl pagal Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus ir vystomojo bendradarbiavimo politiką, kai per Sąjungos muitų teritoriją vežami vaistai, kurie gali būti (arba nebūti) perkraunami, sandėliuojami, skirstomi į mažesnes siuntas arba toliau vežami kitos rūšies ar kita transporto priemone, ir kai toks vežimas yra tik dalis visos kelionės, kuri prasideda ir baigiasi ne Sąjungos muitų teritorijoje, muitinė, vertindama intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo riziką, turėtų atsižvelgti į bet kokią reikšmingą tikimybę, kad tokie vaistai bus nukreipti į Sąjungos rinką;
- (12) šiuo reglamentu neturėtų būti daroma įtaka nuostatomis dėl teismų kompetencijos, visų pirma 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽¹⁾ nuostatomis;
- (13) bet kurie asmenys, naudotojai, subjektai arba gamintojų grupės, kurie gali savo vardu inicijuoti teisinę procedūrą dėl galimo intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, turėtų turėti teisę pateikti prašymą;
- (14) siekiant užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimą visoje Sąjungoje, tikslinga asmenims ar subjektams, prašantiems intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo visoje Sąjungos teritorijoje, leisti pateikti prašymą vienos valstybės narės muitinei. Tokie pareiškėjai taip pat turėtų galėti prašyti tos muitinės nuspręsti, kad reikia imtis veiksmų intelektinės nuosavybės teisių vykdymui užtikrinti toje valstybėje narėje ir bet kurioje kitoje valstybėje narėje;
- (15) siekiant sparčiai užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių vykdymą, reikėtų nustatyti, kad tais atvejais, kai muitinė, remdamasi pagrįstais požymiais, įtaria, kad jos prižiūrimomis prekėmis gali būti pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, ji galėtų savo iniciatyva arba gavusi prašymą neišleisti prekių arba jas sulaikyti, kad suteiktų galimybę asmeniui ar subjektui, turinčiam teisę pateikti prašymą inicijuoti procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė;
- (16) Reglamentu (EB) Nr. 1383/2003 valstybėms narėms leista numatyti procedūrą, pagal kurią tam tikras prekes galima sunaikinti neįpareigojant inicijuoti procedūros, kuria siekiama nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė. Kaip pripažinta 2008 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl klastočių poveikio tarptautinei prekybai⁽²⁾, tokia procedūra labai sėkmingai taikoma valstybėse narėse, kuriose ji numatyta. Todėl procedūra turėtų būti privaloma visais intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų atvejais ir ją reikėtų taikyti tada, kai deklarantas arba prekių turėtojas sutinka su sunaikinimu. Be to, šios procedūros taikymo tvarka turėtų nustatyti, kad muitinė gali laikyti, jog deklarantas

(1) OL L 351, 2012 12 20, p. 1.

(2) OL C 45 E, 2010 2 23, p. 47.

- arba prekių turėtojas davė sutikimą, kad prekės būtų sunaikintos, kai per nustatytą laikotarpį jis tiesiogiai neprieštarauja sunaikinimui;
- (17) siekiant kuo labiau sumažinti administracinę naštą ir išlaidas, smulkioms suklastotų ir piratinių prekių siuntoms turėtų būti taikoma speciali procedūra, pagal kurią tokias prekes būtų galima sunaikinti be tiesioginio pareiškėjo sutikimo, kuris turi būti duodamas kiekvienu atveju. Vis dėlto siekiant taikyti tą procedūrą turėtų būti reikalaujama, kad pareiškėjas savo prašyme to bendrai paprašytų. Be to, muitinė turėtų turėti galimybę reikalauti, kad pareiškėjas atlygintų išlaidas, patirtas dėl tos procedūros taikymo;
- (18) siekiant didesnio teisinio tikrumo, tinkama pakeisti prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinė nuosavybės teisė, neišleidimo ar sulaikymo terminus ir sąlygas, kuriomis muitinė turi perduoti informaciją apie sulaikytas prekes susijusiems asmenims ir subjektams, kaip tai nustatyta Reglamentu (EB) Nr. 1383/2003;
- (19) atsižvelgiant į laikiną ir prevencinį priemonių, kurių ėmėsi muitinė, taikydama šį reglamentą, pobūdį ir priešingus šalių, kurioms tos priemonės turi įtakos, interesus, taip pat gerbiant suinteresuotųjų šalių teises reikėtų patikslinti kai kuriuos procedūrų aspektus siekiant užtikrinti sklandų reglamento taikymą. Taigi, kiek tai susiję su įvairiais šiame reglamente numatytais pranešimais, muitinė atitinkamą asmenį turėtų informuoti remdamasi dokumentais apie muitinės veiksmus arba prekių padėtį. Be to, kadangi prekių sunaikinimo procedūros taikymas reiškia, kad tiek deklarasantas arba prekių turėtojas, tiek sprendimo adresatas turėtų lygiagrečiai pranešti apie savo galimus prieštaravimus dėl sunaikinimo, reikėtų užtikrinti, kad sprendimo adresatui būtų suteikta galimybė reaguoti į galimus deklaranto arba prekių turėtojo prieštaravimus dėl sunaikinimo. Todėl reikėtų užtikrinti, kad deklarantui ar prekių turėtojui apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą būtų pranešama anksčiau nei sprendimo adresatui arba jiems būtų pranešama tą pačią dieną;
- (20) muitinė ir Komisija raginamos pagal savo atitinkamą kompetenciją bendradarbiauti su Europos intelektualinės nuosavybės teisių pažeidimų stebėsenos centru;
- (21) siekiant nutraukti tarptautinę prekybą prekėmis, kuriomis pažeidžiamos intelektualinės nuosavybės teisės, TRIPS sutartyje nustatyta, kad PPO nariai turi skatinti muitines keistis informacija apie tokią prekybą. Atitinkamai Komisijai ir valstybių narių muitinėms turėtų būti sudaryta galimybė keistis informacija su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis apie įtariamus intelektualinės nuosavybės teisių pažeidimus, įskaitant informaciją apie prekes, vežamas tranzitu per Sąjungos teritoriją, kurios yra kilusios iš tų trečiųjų valstybių arba kurių paskirties vieta yra tos trečiosios valstybės;
- (22) veiksmingumo tikslais turėtų būti taikomos 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą⁽¹⁾, nuostatos;
- (23) muitinės atsakomybė turėtų būti reglamentuojama valstybių narių teisės aktais, tačiau dėl to, kad muitinė patenkino prašymą, sprendimo adresatui neturėtų būti suteikta teisė gauti kompensaciją tuo atveju, kai muitinė neaptinka prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, ir jas išleidžia arba nesiima veiksmų joms sulaikyti;
- (24) atsižvelgiant į tai, kad muitinė imasi veiksmų pagal prašymą, tikslinga nustatyti, kad sprendimo adresatas turėtų atlyginti visas išlaidas, kurių patiria muitinė, imdamasi veiksmų jo intelektualinės nuosavybės teisių vykdymui užtikrinti. Vis dėlto tai neturėtų trukdyti sprendimo adresatui siekti gauti kompensaciją iš pažeidėjo ar kitų asmenų, kurie galėtų būti laikomi atsakingais pagal valstybės narės, kurioje buvo aptiktos prekės, teisės aktus. Atitinkamais atvejais tokiais asmenimis galėtų būti laikomi tarpininkai. Kitų asmenų nei muitinės išlaidos ir žala, patirtos dėl tam tikrų muitinių veiksmų, kai prekės neišleidžiamos ar sulaikomos remiantis su intelektualinės nuosavybės teisėmis susijusiu trečiosios šalies reikalavimu, turėtų būti reglamentuojamos specialiais teisės aktais, taikomais kiekvienu konkrečiu atveju;
- (25) šiuo reglamentu sudaroma galimybė muitinei leisti vežti sunaikinimui skirtas prekes iš vienos vietos į kitą Sąjungos muitų teritorijoje, prižiūrint muitinei. Be to, muitinė gali nuspręsti išleisti tokias prekes į laisvą

(1) OL L 82, 1997 3 22, p. 1.

apyvartą siekiant jas toliau perdirbti ar pašalinti iš prekybos kanalų, be kita ko, informacijos sklaidos, mokymo ir švietimo tikslais;

- (26) muitinės atliekamas intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimas apima keitimąsi informacija apie sprendimus, susijusius su prašymais. Toks duomenų tvarkymas taip pat apima asmens duomenis ir jis turėtų būti vykdomas laikantis Sąjungos teisės, kaip nustatyta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾;

- (27) keitimasis informacija, susijusia su sprendimais dėl prašymų ir su muitinės veiksmais, turėtų būti vykdomas per centrinę elektroninę duomenų bazę. Reikėtų apibrėžti subjektą, kuris kontroliuos ir valdys duomenų bazę, ir subjektus, atsakingus už duomenų bazėje esančių duomenų tvarkymo saugumo užtikrinimą. Galimas bet kokio pobūdžio sąveikos ar mainų nustatymas visų pirma turėtų atitikti tikslų apribojimo principą, t. y. duomenys turėtų būti naudojami tuo tikslu, kuriuo sukurta duomenų bazė, ir neturėtų būti leidžiamas joks kitas to tikslo neatitinkantis keitimasis informacija ar tarpusavio sąveika;

- (28) siekiant užtikrinti, kad būtų galima patikslinti termino „smulkios siuntos“ apibrėžtį, jei paaiškėtų, kad ji yra nepraktiška, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti veiksmingą procedūros veikimą, arba kai tai būtina siekiant išvengti bandymų apeiti šią procedūrą, susijusių su siuntų turiniu, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, kuriais būtų iš dalies pakeisti neesminiai termino „smulkios siuntos“ apibrėžties elementai, konkrečiai – toje apibrėžtyje nustatyti konkretūs kiekiai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (29) siekiant užtikrinti vienodas nuostatų dėl keitimosi duomenimis su trečiosiomis valstybėmis praktinės tvarkos aspektų nustatymo ir nuostatų dėl prašymo

formų ir prašymo pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, formų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, t. y. įgaliojimai nustatyti tuos praktinės tvarkos aspektus ir standartinės formas. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽³⁾. Nors šio reglamento nuostatų, kurias reikia įgyvendinti, dalykas priklauso bendros prekybos politikos sričiai, siekiant nustatyti standartinės formas ir atsižvelgiant į šių įgyvendinimo aktų pobūdį ir poveikį juos priimant turėtų būti taikoma patariamoji procedūra, nes visi informaciją, kuri turi būti pateikta tose formose, sudarantys duomenys yra tiesiogiai paminėti šio reglamento tekste. Todėl tuose įgyvendinimo aktuose bus nustatytas tik formos formatas ir struktūra, ir jie neturės jokios papildomos įtakos Sąjungos bendrai prekybos politikai;

- (30) Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 turėtų būti panaikintas;

- (31) vadovaujantis Reglamente (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris 2011 m. spalio 12 d. pateikė nuomonę ⁽⁴⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKOMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos ir procedūros, reglamentuojančios muitinės veiksmus tais atvejais, kai prekėms, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, Sąjungos muitų teritorijoje yra arba turėjo būti taikomos muitinės priežiūros arba muitinio tikrinimo priemonės pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą ⁽⁵⁾, visų pirma kai prekės:

- a) deklaruojamos išleidimui į laisvą apyvartą, eksportui arba reeksportui įforminti;

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽³⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽⁴⁾ OL C 363, 2011 12 13, p. 3.

⁽⁵⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

b) įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją arba iš jos išvežamos;

c) pateikiamos sąlyginio neapmokestinimo procedūrai įforminti arba įvežamos į laisvąją zoną arba padedamos į laisvąjį sandėlį.

2. Nedarant poveikio 17 ir 18 straipsnių taikymui, muitinė vykdo tinkamą prekių, kurioms taikomos muitinės priežiūros arba muitinio tikrinimo priemonės, muitinį tikrinimą ir naudoja proporcingas identifikavimo priemones, kaip numatyta Reglamente (EEB) Nr. 2913/92 13 straipsnio 1 dalyje ir 72 straipsnyje, vadovaudamasi rizikos analizės kriterijais, siekdama užkirsti kelią veiksams, kuriais pažeidžiami Sąjungos teritorijoje taikomi intelektinės nuosavybės teisės aktai, ir bendradarbiauti su trečiosiomis valstybėmis intelektinės nuosavybės teisių vykdymo užtikrinimo srityje.

3. Šis reglamentas netaikomas prekėms, kurios buvo išleistos į laisvą apyvartą galutinio vartojimo sąlygomis.

4. Šis reglamentas netaikomas keleivių asmeniniame багаže gabenamoms nekomercinio pobūdžio prekėms.

5. Šis reglamentas netaikomas prekėms, kurios buvo pagamintos gavus teisių turėtojo sutikimą, ir prekėms, kurias gamina asmuo, turintis tinkamą teisių turėtojo leidimą pagaminti tam tikrą prekių kiekį, viršijančioms to asmens ir teisių turėtojo sutartą kiekį.

6. Šis reglamentas neturi jokios įtakos intelektinę nuosavybę reglamentuojantiems nacionalinės arba Sąjungos teisės aktams arba valstybių narių teisės aktams, susijusiems su baudžiamuoju procesu.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

1. intelektinės nuosavybės teisė – teisė, kurios objektas yra:

a) prekių ženklas;

b) dizainas;

c) autorių teisės ar gretutinės teisės, kaip numatyta nacionalinėje arba Sąjungos teisėje;

d) geografinė nuoroda;

e) patentas, kaip numatyta nacionalinėje arba Sąjungos teisėje;

f) medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimas, kaip numatyta 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 469/2009 dėl medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimo ⁽¹⁾;

g) augalų apsaugos produktų papildomos apsaugos liudijimas, kaip numatyta 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1610/96 dėl augalų apsaugos priemonių papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo ⁽²⁾;

h) augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje, kaip numatyta 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje ⁽³⁾;

i) augalų veislių teisinė apsauga, kaip numatyta nacionalinėje teisėje;

j) puslaidininkio gaminio topografija, kaip numatyta nacionalinėje arba Sąjungos teisėje;

k) naudingasis modelis tik tiek, kiek jis yra saugomas kaip intelektinės nuosavybės teisė pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę;

l) prekinis pavadinimas tik tiek, kiek jis yra saugomas kaip išimtinė intelektinės nuosavybės teisė pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę;

2. prekių ženklas –

a) Bendrijos prekių ženklas, kaip numatyta 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ⁽⁴⁾;

b) prekių ženklas, įregistruotas valstybėje narėje, o Belgijos, Liuksemburgo arba Nyderlandų atveju – Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyboje;

c) prekių ženklas, įregistruotas pagal valstybėje narėje arba Sąjungoje galiojančius tarptautinius susitarimus;

3. dizainas —

a) Bendrijos dizainas, kaip numatyta 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ OL L 152, 2009 6 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 198, 1996 8 8, p. 30.

⁽³⁾ OL L 227, 1994 9 1, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 78, 2009 3 24, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 3, 2002 1 5, p. 1.

b) dizainas, įregistruotas valstybėje narėje, o Belgijos Liuksemburgo arba Nyderlandų atveju – Beniliukso intelektualinės nuosavybės tarnyboje;

c) dizainas, įregistruotas pagal valstybėje narėje arba Sąjungoje galiojančius tarptautinius susitarimus;

4. geografinė nuoroda —

a) saugoma žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinė nuoroda arba kilmės vietos nuoroda, kaip numatyta 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų ⁽¹⁾;

b) vyno kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda, kaip numatyta 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiame bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽²⁾;

c) aromatintų vyno gėrimų geografinė nuoroda, kaip numatyta 1991 m. birželio 10 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 1601/91, nustatančiame bendrąsias aromatintų vynu, aromatintų vyno gėrimų ir aromatintų vyno kokteilių apibrėžimo, aprašymo ir pateikimo taisykles ⁽³⁾;

d) spiritinių gėrimų geografinė nuoroda, kaip numatyta 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos ⁽⁴⁾;

e) a–d punktuose nenurodytų produktų geografinė nuoroda tik tiek, kiek ji saugoma kaip išimtinė intelektualinės nuosavybės teisė pagal nacionalinę arba Sąjungos teisę;

f) geografinė nuoroda, kaip numatyta Sąjungos ir trečiųjų valstybių susitarimuose, ir jei ji kaip tokia įtraukta į tuos susitarimus;

5. suklastotos prekės —

a) prekės, kurios yra veiksmo, kuriuo pažeidžiamas prekių ženklas valstybėje narėje, kurioje jos aptiktos, objektas ir kurios yra be leidimo pažymėtos žymeniu, tapačiu tos

pačios rūšies prekėms teisėtai įregistruotam prekių ženklui, arba ženklu, kurio pagal jo esminius požymius negalima atskirti nuo tokio prekių ženklo;

b) prekės, kurios yra veiksmo, kuriuo pažeidžiama geografinė nuoroda, objektas valstybėje narėje, kurioje jos aptiktos, ir kurios yra pažymėtos ar apibūdintos tos geografinės nuorodos atžvilgiu saugomu pavadinimu ar terminu;

c) pakuotės, etiketės, lipdukai, brošiūros, naudojimo instrukcijos, garantijos dokumentai ar kiti panašūs dalykai, net jei jie pateikiami atskirai, kurie yra veiksmo, kuriuo pažeidžiamas prekių ženklas arba geografinė nuoroda, objektas, kuriuose pateikiamas ženklas, pavadinimas arba terminas, kuris yra tapatus teisėtai įregistruotam prekių ženklui arba saugomai geografinėi nuorodai, arba kurio pagal jo esminius požymius negalima atskirti nuo tokio prekių ženklo arba geografinės nuorodos, ir kuris gali būti naudojamas tos pačios rūšies prekėms, kurių prekių ženklas arba geografinė nuoroda yra įregistruoti;

6. piratinės prekės – prekės, kurios yra veiksmo, kuriuo pažeidžiamos autorių ar gretutinės teisės arba dizainas, objektas valstybėje narėje, kurioje aptiktos prekės, kurios yra prekių kopijos, pagamintos be autorių ar gretutinių teisių turėtojo arba dizaino savininko arba to teisių turėtojo (savininko) gamybos šalyje įgalioto asmens sutikimo, arba kuriose yra tokių kopijų;

7. prekės, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, – prekės, kurių atžvilgiu esama pagrįstų požymių, kad valstybėje narėje, kurioje aptiktos tos prekės, jos *prima facie* yra:

a) prekės, kurios yra veiksmo, kuriuo pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė toje valstybėje narėje, objektas;

b) įtaisai, gaminiai arba komponentai, kurie visų pirma yra suprojektuoti, pagaminti ar pritaikyti technologijoms, įtaisams arba komponentams, kuriais įprastomis jų naudojimo sąlygomis užkertamas kelias galimybei arba apribojama galimybė kūrinių atžvilgiu imtis veiksmų, kurių imtis autorius ar gretutinių teisių turėtojas nėra davęs leidimo, neutralizuoti arba jų neutralizavimui palengvinti, ir kurie yra susiję su veiksmu, pažeidžiančiu tas teises toje valstybėje narėje;

c) liejinio formos arba matricos, kurios yra specialiai suprojektuotos ar pritaikytos prekių gamybai pažeidžiant intelektualinės nuosavybės teisę, jei tokios liejinio formos ar matricos yra susijusios su veiksmu, kuriuo pažeidžiamos intelektualinės nuosavybės teisės;

⁽¹⁾ OL L 343, 2012 12 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽³⁾ OL L 149, 1991 6 14, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 39, 2008 2 13, p. 16.

8. teisių turėtojas – intelektinės nuosavybės teisės turėtojas;
9. prašymas – kompetentingam muitinės padaliniui pateiktas prašymas, kad muitinė imtųsi veiksmų, prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, atžvilgiu;
10. nacionalinis prašymas – prašymas, kuriuo valstybės narės muitinės pašoma imtis veiksmų toje valstybėje narėje;
11. Sąjungos prašymas – vienoje valstybėje narėje pateiktas prašymas, kuriuo tos valstybės narės ir vienos ar daugiau kitų valstybių narių muitinių prašoma imtis veiksmų jų atitinkamose valstybėse narėse;
12. pareiškėjas – asmuo ar subjektas, kurio vardu pateikiamas prašymas;
13. sprendimo adresatas – sprendimo, kuriuo patenkinamas prašymas, adresatas;
14. prekių turėtojas – asmuo, kuris yra prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, savininkas arba panašią teisę disponuoti tokiomis prekėmis turintis asmuo, arba fiziškai tokias prekes turintis asmuo;
15. deklarantas – deklarantas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 18 punkte;
16. sunaikinimas – prekių fizinis sunaikinimas, perdirbimas ar pašalinimas iš prekybos kanalų taip, kad nebūtų padaryta žalos sprendimo adresatui;
17. Sąjungos muitų teritorija – Bendrijos muitų teritorija, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 3 straipsnyje;
18. prekių išleidimas – prekių išleidimas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 20 punkte;
19. smulki siunta – pašto siunta ar skubių siuntų vežėjo gabenama siunta:
 - a) kurią sudaro trys arba mažiau vienetų

arba

- b) kurios bendras svoris mažesnis nei du kilogramai.

Pagal a punktą „vienetai“ yra pagal 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽¹⁾ I priedą kombinuotoje nomenklatūroje klasifikuojamos nesupakuotos prekės arba mažmeninei prekybai galutiniam vartotojui skirtas tokių prekių paketas.

Pagal šią apibrėžtį atskiros prekės, kurioms priskiriamas tas pats Kombinuotosios nomenklatūros kodas, laikomos skirtingais vienetais, o prekės, pateikiamos kaip rinkiniai, kuriems priskiriamas vienas Kombinuotosios nomenklatūros kodas, laikomos vienu vienetu;

20. greitai gendančios prekės – prekės, kurios, muitinės nuomone, sugenda laikomos ne ilgiau nei 20 dienų po jų neišleidimo arba sulaikymo;
21. išimtinė licencija – licencija (nesvarbu, ar bendra ar ribota), kuria licencijos turėtojui, išskyrus visus kitus asmenis, įskaitant licenciją išdavusį asmenį, leidžiama naudotis intelektinės nuosavybės teise licencijoje nustatytu būdu.

II SKYRIUS

PRAŠYMAI

1 SKIRSNIS

Prašymų teikimas

3 straipsnis

Teisė pateikti prašymą

Toliau išvardyti asmenys ir subjektai tuo atveju, jei jie turi teisę inicijuoti procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė, valstybėje narėje ar valstybėse narėse, kurios (-ių) muitinės prašoma imtis veiksmų, turi teisę pateikti:

1. nacionalinį arba Sąjungos prašymą:

- a) teisių turėtojai;
- b) kolektyvinio intelektinės nuosavybės teisių administravimo institucijos, kaip nurodyta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalies c punkte;
- c) profesinės gynybos institucijos, kaip nurodyta Direktyvos 2004/48/EB 4 straipsnio 1 dalies d punkte;

⁽¹⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

⁽²⁾ OL L 157, 2004 4 30, p. 45.

d) grupės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 3 straipsnio 2 punkte bei 49 straipsnio 1 dalyje, gamintojų grupės, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118e straipsnyje, arba panašios gamintojų grupės, numatytos geografinės nuorodas reguliuojančioje Sąjungos teisėje, atstovaujančios geografinę nuoroda pažymėtų produktų gamintojams, arba tokių grupių atstovai, visų pirma kaip apibrėžta reglamentuose (EEB) Nr. 1601/91 ir (EB) Nr. 110/2008, ir ūkio subjektai, turintys teisę naudoti tam tikrą geografinę nuorodą, taip pat tikrinimo įstaigos arba institucijos, atsakingos už tokias geografines nuorodas;

2. nacionalinį prašymą:

a) asmenys ar subjektai, kuriems leista naudotis intelektinės nuosavybės teisėmis, jei teisių turėtojas oficialiai jiems leido pradėti procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė;

b) gamintojų grupės, numatytos valstybių narių geografinės nuorodas reguliuojančiuose teisės aktuose, atstovaujančios geografinę nuoroda pažymėtų produktų gamintojams, arba tokių grupių atstovai ir ūkio subjektai, turintys teisę naudoti tam tikrą geografinę nuorodą, taip pat tikrinimo įstaigos arba institucijos, atsakingos už tokias geografines nuorodas;

3. Sąjungos prašymą: visoje dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijoje galiojančių išimtinių licencijų turėtojai, kai tiems licencijų turėtojams teisių turėtojas tose valstybėse narėse oficialiai leido pradėti procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

4 straipsnis

Intelektinės nuosavybės teisės, dėl kurių teikiami Sąjungos prašymai

Sąjungos prašymą galima pateikti tik dėl Sąjungos teise grindžiamų intelektinės nuosavybės teisių, kurios galioja visoje Sąjungoje.

5 straipsnis

Prašymų teikimas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingą muitinės padalinį prašymams priimti ir nagrinėti (toliau – kompetentingas muitinės padalinys). Valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją, o Komisija viešai paskelbia valstybių narių paskirtų kompetentingų muitinės padalinių sąrašą.

2. Prašymai teikiami kompetentingam muitinės padalinii. Prašymai užpildomi naudojant 6 straipsnyje nurodytą formą ir juose pateikiama tame straipsnyje reikalaujama informacija.

3. Kai prašymas teikiamas po muitinės pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą pagal 18 straipsnio 3 dalį, tas prašymas turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) jis pateikiamas kompetentingam muitinės padalinii per keturias darbo dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą;

b) jis yra nacionalinis prašymas;

c) jame pateikiama 6 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija. Vis dėlto pareiškėjas gali nepateikti tos dalies g, h arba i punktuose nurodytos informacijos.

4. Išskyrus 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas aplinkybes, vienai valstybei narei galima pateikti tik vieną nacionalinį prašymą ir vieną Sąjungos prašymą dėl tos pačios intelektinės nuosavybės teisės, saugomos toje valstybėje narėje. 3 straipsnio 3 dalyje nurodytomis aplinkybėmis leidžiama pateikti daugiau nei vieną Sąjungos prašymą.

5. Kai Sąjungos prašymas patenkinamas valstybėje narėje, kurioje jau yra patenkintas kitas to paties pareiškėjo Sąjungos prašymas dėl tos pačios intelektinės nuosavybės teisės, tos valstybės narės muitinė imasi veiksmų remdamasi pirmuoju patenkintu Sąjungos prašymu. Ji informuoja valstybės narės, kurioje buvo patenkintas bet kuris vėlesnis Sąjungos prašymas, kompetentingą muitinės padalinį, kuris iš dalies pakeičia arba atšaukia sprendimą patenkinti tą vėlesnį Sąjungos prašymą.

6. Kai prašymams gauti ir tvarkyti naudojamos kompiuterinės sistemos, prašymai ir prie jų pridedami dokumentai teikiami naudojant elektroninio duomenų apdorojimo priemones. Valstybės narės ir Komisija sukuria, prižiūri ir naudoja tokias sistemas laikydamosi daugiametio strateginio plano, nurodyto 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 70/2008/EB dėl nepopierinės muitinės ir verslo aplinkos⁽¹⁾ 8 straipsnio 2 dalyje.

6 straipsnis

Prašymo forma

1. Komisija įgyvendinimo aktais nustato prašymo formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

⁽¹⁾ OL L 23, 2008 1 26, p. 21.

2. Prašymo formoje nurodoma informacija, kurią reikia pateikti duomenų subjektui pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ir nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB.

3. Komisija užtikrina, kad pareiškėjas privalėtų prašymo formoje nurodyti šią informaciją:

- a) pareiškėjo duomenis;
- b) pareiškėjo statusą, kaip apibrėžta 3 straipsnyje;
- c) dokumentus, kuriuose pateikiami įrodymai, pagal kuriuos kompetentingas muitinės padalinys galėtų įsitikinti, jog pareiškėjas turi teisę pateikti prašymą;
- d) kai pareiškėjo prašymą pateikia jo atstovas – duomenis apie jam atstovaujantį asmenį ir to asmens įgaliojimų būti atstovu įrodymus pagal valstybės narės, kurioje teikiamas prašymas, teisės aktus;
- e) intelektinės nuosavybės teisę ar teises, kurių vykdymą prašoma užtikrinti;
- f) jei teikiamas Sąjungos prašymas – valstybės nars, kuriose muitinių prašoma imtis veiksmų;
- g) konkrečius techninius autentiškų prekių duomenis, atitinkamai atvejais įskaitant ženklavinimą, pavyzdžiui, brūkšninius kodus ir atvaizdus;
- h) informaciją, kurios reikia, kad muitinė galėtų lengvai atpažinti atitinkamas prekes;
- i) informaciją, svarbią muitinei analizuojant ir vertinant atitinkamos (-ų) intelektinės nuosavybės teisės (-ių) pažeidimo riziką, pavyzdžiui, informaciją apie įgaliotus platintojus;
- j) tai, ar pagal šios dalies g, h arba i punktus pateikta informacija turi būti pažymėta riboto naudojimo žyma pagal 31 straipsnio 5 dalį;
- k) už teisinius ir techninius klausimus atsakingo pareiškėjo paskirto atstovo duomenis;
- l) pareiškėjo išsipareigojimą pranešti kompetentingam muitinės padaliniui apie bet kurią iš 15 straipsnyje išvardytų situacijų;
- m) pareiškėjo išsipareigojimą perduoti ir atnaujinti visą informaciją, svarbią muitinei analizuojant ir vertinant atitinkamos (-ų) intelektinės nuosavybės teisės (-ių) pažeidimo riziką;
- n) pareiškėjo išsipareigojimą prisiimti atsakomybę 28 straipsnyje nustatytais sąlygomis;
- o) pareiškėjo išsipareigojimą atlyginti 29 straipsnyje nurodytas išlaidas tame straipsnyje nustatytais sąlygomis;
- p) tai, kad pareiškėjas sutinka, jog jo pateiktus duomenis gali tvarkyti Komisija ir valstybės narės;
- q) tai, ar pareiškėjas prašo taikyti 26 straipsnyje nurodytą procedūrą, ir ar muitinės prašymu sutinka atlyginti prekių, kurioms taikoma ta procedūra, sunaikinimo išlaidas.

2 SKIRSNIS

Sprendimai dėl prašymų

7 straipsnis

Nepilnų prašymų nagrinėjimas

1. Kai gavęs prašymą kompetentingas muitinės padalinys mano, kad prašyme pateikta ne visa informacija, kurios reikalaujama pagal 6 straipsnio 3 dalį, tas padalinys prašo pareiškėjo pateikti trūkstamą informaciją per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prašymą dienos.

Tokiais atvejais 9 straipsnio 1 dalyje nurodytas terminas sustabdomas, kol bus gauta atitinkama informacija.

2. Kai pareiškėjas per 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį nepateikia trūkstamos informacijos, kompetentingas muitinės padalinys prašymą atmeta.

8 straipsnis

Rinkliavos

Pareiškėjas neprivalo mokėti jokių rinkliavų prašymo nagrinėjimo administracinėms išlaidoms padengti.

9 straipsnis

Pranešimas apie sprendimus patenkinti arba atmesti prašymus

1. Kompetentingas muitinės padalinys apie sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą pareiškėjui praneša per 30 darbo dienų nuo prašymo gavimo dienos. Jei prašymas atmetamas, kompetentingas muitinės padalinys nurodo savo sprendimo priežastis ir pateikia informaciją apie apskundimo tvarką.

2. Jei muitinė buvo pranešusi pareiškėjui apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą prieš jam pateikiant prašymą, kompetentingas muitinės padalinys apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą pareiškėjui praneša per dvi darbo dienas nuo prašymo gavimo.

10 straipsnis

Sprendimai dėl prašymų

1. Sprendimas patenkinti nacionalinį prašymą ir sprendimas jį atšaukti arba iš dalies pakeisti valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas nacionalinis prašymas, įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo.

Sprendimas pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas nacionalinis prašymas, įsigalioja kitą dieną po laikotarpio, kuris turi būti pratęstas, pabaigos.

2. Sprendimas patenkinti Sąjungos prašymą ir sprendimas jį atšaukti arba iš dalies pakeisti įsigalioja tokia tvarka:

- a) valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas prašymas, – kitą dieną po sprendimo priėmimo dienos;
- b) visose kitose valstybėse narėse, kuriose muitinių prašoma imtis veiksmų, – kitą dieną po pranešimo muitinėms pagal 14 straipsnio 2 dalį, jei sprendimo adresatas yra įvykdęs savo pareigas pagal 29 straipsnio 3 dalį, susijusias su vertimo išlaidomis.

Sprendimas pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas Sąjungos prašymas, ir visose kitose valstybėse narėse, kuriose muitinių prašoma imtis veiksmų, įsigalioja kitą dieną po laikotarpio, kuris turi būti pratęstas, pabaigos.

11 straipsnis

Laikotarpis, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų

1. Patenkinamas prašymą kompetentingas muitinės padalinys nurodo laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų.

Tas laikotarpis prasideda nuo sprendimo patenkinti prašymą įsigaliojimo pagal 10 straipsnį dienos ir trunka ne ilgiau nei vienerius metus, skaičiuojamus nuo kitos dienos po sprendimo priėmimo dienos.

2. Kai prašyme, pateiktame po muitinės pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą pagal 18 straipsnio 3 dalį, nepateikiama 6 straipsnio 3 dalies g, h arba i punktuose

nurodyta informacija, prašymas patenkinamas tik dėl tų prekių neišleidimo arba jų sulaikymo, išskyrus atvejus, kai ta informacija pateikiama per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą.

3. Kai intelektinės nuosavybės teisė nustoja galioti arba kai dėl kitų priežasčių pareiškėjas netenka teisės pateikti prašymą, muitinė nesiima jokių veiksmų. Sprendimą patenkinti prašymą priėmęs kompetentingas muitinės padalinys tą sprendimą atitinkamai atšaukia arba iš dalies pakeičia.

12 straipsnis

Laikotarpio, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, pratęsimas

1. Pasibaigus laikotarpiui, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, su sąlyga, kad sprendimo adresatas jau sumokėjo visas skolas muitinei pagal šį reglamentą, pirminį sprendimą priėmęs kompetentingas muitinės padalinys sprendimo adresato prašymu gali tą laikotarpį pratęsti.

2. Kai kompetentingas muitinės padalinys gauna prašymą pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, likus mažiau nei 30 darbo dienų iki laikotarpio, kurio galiojimą prašoma pratęsti, galiojimo pabaigos, jis gali atsisakyti patenkinti tą prašymą.

3. Kompetentingas muitinės padalinys apie savo sprendimą dėl laikotarpio pratęsimo praneša sprendimo adresatui per 30 darbo dienų nuo 1 dalyje minimo prašymo gavimo dienos. Kompetentingas muitinės padalinys nurodo laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų.

4. Pratęstas laikotarpis, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, prasideda kitą dieną po ankstesnio laikotarpio pabaigos dienos ir neviršija vienerių metų.

5. Kai intelektinės nuosavybės teisė nustoja galioti arba kai dėl kitų priežasčių pareiškėjas netenka teisės pateikti prašymą, muitinė nesiima jokių veiksmų. Sprendimą pratęsti laikotarpį priėmęs kompetentingas muitinės padalinys tą sprendimą atitinkamai atšaukia arba iš dalies pakeičia.

6. Sprendimo adresatas neprivalo mokėti jokių rinkliavų prašymo pratęsti laikotarpį nagrinėjimo administracinėms išlaidoms padengti.

7. Komisija įgyvendinimo aktais nustato prašymo pratęsti laikotarpį formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros.

13 straipsnis

Sprendimo pakeitimai, susiję su intelektinės nuosavybės teisėmis

Sprendimą patenkinti prašymą priėmęs kompetentingas muitinės padalinys to sprendimo adresato prašymu gali pakeisti tame sprendime pateiktą intelektinės nuosavybės teisių sąrašą.

Kai papildomai įrašoma kokia nors nauja intelektinės nuosavybės teisė, prašyme turi būti nurodyta 6 straipsnio 3 dalies c, e, g, h ir i punktuose nurodyta informacija.

Tuo atveju, kai priimamas sprendimas patenkinti Sąjungos prašymą, jį pakeisti įrašant papildomas intelektinės nuosavybės teises galima tik įrašant 4 straipsnyje numatytas intelektinės nuosavybės teises.

14 straipsnis

Kompetentingo muitinės padalinio pareiga pranešti

1. Kompetentingas muitinės padalinys, kuriam pateiktas nacionalinis prašymas, savo valstybės narės muitinės įstaigoms nedelsiant po jų priėmimo perduoda šiuos sprendimus:

- a) sprendimus patenkinti prašymą;
- b) sprendimus, atšaukiančius sprendimus patenkinti prašymą;
- c) sprendimus, iš dalies pakeičiančius sprendimus patenkinti prašymą;
- d) sprendimus pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų.

2. Kompetentingas muitinės padalinys, kuriam pateiktas Sąjungos prašymas, valstybės narės arba valstybių narių, nurodytų Sąjungos prašyme, kompetentingam muitinės padaliniui nedelsiant po priėmimo perduoda šiuos sprendimus:

- a) sprendimus patenkinti prašymą;
- b) sprendimus, atšaukiančius sprendimus patenkinti prašymą;
- c) sprendimus, iš dalies pakeičiančius sprendimus patenkinti prašymą;
- d) sprendimus pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinės turi imtis veiksmų.

Sąjungos prašyme nurodytos (-ų) valstybės narės ar valstybių narių kompetentingas muitinės padalinys, gavęs tuos sprendimus, juos nedelsdamas perduoda savo muitinės įstaigoms.

3. Sąjungos prašyme nurodytos (-ų) valstybės narės ar valstybių narių kompetentingas muitinės padalinys gali prašyti sprendimą patenkinti prašymą priėmusio kompetentingo muitinės padalinio pateikti papildomos informacijos, kuri, jo nuomone, yra būtina tam sprendimui įgyvendinti.

4. Kompetentingas muitinės padalinys savo sprendimą sustabdyti muitinės veiksmus pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą ir 16 straipsnio 2 dalį perduoda savo valstybės narės muitinės įstaigoms nedelsiant po jo priėmimo.

15 straipsnis

Sprendimo adresato pareiga pranešti

Sprendimo adresatas sprendimą patenkinti prašymą priėmusiam kompetentingam muitinės padaliniui nedelsdamas praneša apie bet kurią iš šių situacijų:

- a) tai, kad prašyme nurodyta intelektinės nuosavybės teisė nustoja galioti;
- b) tai, kad sprendimo adresatas dėl kitų priežasčių netenka teisės pateikti prašymą;
- c) informacijos, nurodytos 6 straipsnio 3 dalyje, pasikeitimus.

16 straipsnis

Sprendimo adresato pareigų nevykdymas

1. Kai sprendimo adresatas naudoja muitinės pateiktą informaciją ne 21 straipsnyje nurodytais tikslais, valstybės narės, kurioje informacija buvo pateikta arba netinkamai panaudota, kompetentingas muitinės padalinys gali:

- a) atšaukti bet kurią savo sprendimą patenkinti nacionalinį prašymą, priimtą to sprendimo adresato atžvilgiu, ir atsiskyti pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų;
- b) savo teritorijoje sustabdyti bet kurią sprendimą patenkinti Sąjungos prašymą, priimtą to sprendimo adresato atžvilgiu laikotarpiu, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų.

2. Kompetentingas muitinės padalinys gali nuspręsti sustabdyti muitinės veiksmus tol, kol baigsis laikotarpis, kuriuo ji turi imtis veiksmų, jei sprendimo adresatas:

- a) nevykdo 15 straipsnyje nustatytos pareigos pranešti;

- b) nevykdo 19 straipsnio 3 dalyje nustatytos pareigos grąžinti pavyzdžius;
- c) nevykdo pareigų, nustatytų 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse, susijusių su išlaidomis ir vertimu;
- d) be pateisinamos priežasties neinicijuoja procedūros, kaip numatyta 23 straipsnio 3 dalyje ar 26 straipsnio 9 dalyje.

Sąjungos prašymo atveju sprendimas sustabdyti muitinės veiksmus galioja tik toje valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas toks sprendimas.

III SKYRIUS

MUITINĖS VEIKSMAI

1 SKIRSNIS

Prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, neišleidimas arba jų sulaikymas

17 straipsnis

Prekių neišleidimas arba jų sulaikymas patenkinus prašymą

1. Kai muitinė nustato prekes, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, kurioms taikomas sprendimas patenkinti prašymą, ji tų prekių neišleidžia arba jas sulaiko.

2. Prieš prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė gali paprašyti, kad sprendimo adresatas jai pateiktų visą su prekėmis susijusią svarbią informaciją. Muitinė taip pat gali sprendimo adresatui pateikti informaciją apie faktinį arba numanomą prekių kiekį, jų faktinį ar preziumuojamą pobūdį ir, atitinkamai atvejais, tų prekių atvaizdus.

3. Apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė praneša deklarantui arba prekių turėtojui per vieną darbo dieną nuo to neišleidimo arba sulaikymo dienos.

Kai muitinė pasirenka pranešti prekių turėtojui, o prekių turėtojais laikomi du ar daugiau asmenų, muitinė neprivalo pranešti daugiau kaip vienam iš tų asmenų.

Muitinė praneša sprendimo adresatui apie prekių neišleidimą arba sulaikymą tą pačią dieną arba nedelsiant po to, kai apie tai pranešama deklarantui arba prekių turėtojui.

Pranešimuose pateikiama informacija apie 23 straipsnyje nustatytą procedūrą.

4. Muitinė informuoja sprendimo adresatą ir deklarantą arba prekių turėtoją apie faktinį ar numanomą neišleistų arba sulaikytų prekių kiekį ir faktinį ar preziumuojamą tų prekių pobūdį, atitinkamai atvejais pateikdama turimus jų atvaizdus. Gavusi prašymą, muitinė sprendimo adresatui taip pat praneša – jei ta informacija jai prieinama – prekių gavėjo, siuntėjo ir deklaranto arba prekių turėtojo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą, taip pat informaciją apie muitinės procedūrą ir neišleistų arba sulaikytų prekių kilmę, pagaminimo vietą ir paskirties vietą.

18 straipsnis

Prekių neišleidimas arba jų sulaikymas prieš patenkinant prašymą

1. Kai muitinė nustato prekes, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, kurioms netaikomas sprendimas patenkinti prašymą, ji gali, išskyrus greitai gendančių prekių atveju, tų prekių neišleisti arba jas sulaikyti.

2. Prieš prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektualinės nuosavybės teisė, neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė, neatskleisdama jokios informacijos, išskyrus informaciją apie faktinį ar numanomą prekių kiekį, faktinį ar preziumuojamą jų pobūdį ir, atitinkamai atvejais, jų atvaizdus, gali prašyti, kad asmuo ar subjektas, kuris gali turėti teisę pateikti prašymą, susijusį su įtariamu intelektualinės nuosavybės teisių pažeidimu, pateiktų jai visą svarbią informaciją.

3. Apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė praneša deklarantui arba prekių turėtojui per vieną darbo dieną nuo to neišleidimo arba sulaikymo dienos.

Kai muitinė pasirenka pranešti prekių turėtojui, o prekių turėtojais laikomi du ar daugiau asmenų, muitinė neprivalo pranešti daugiau kaip vienam iš tų asmenų.

Apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė praneša visiems asmenims ar subjektams, turintiems teisę pateikti prašymą, susijusį su įtariamu intelektualinės nuosavybės teisių pažeidimu, tą pačią dieną ar nedelsiant po to, kai apie tai pranešama deklarantui arba prekių turėtojui.

Muitinė gali kreiptis į kompetentingas valdžios institucijas, siekdama nustatyti asmenis ar subjektus turinčius teisę pateikti prašymą.

Pranešimuose pateikiama informacija apie 23 straipsnyje nustatytą procedūrą.

4. Nedelsiant po to, kai užbaigiami visi muitinės formalumai, muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą šiais atvejais:

- a) nenustačiusi asmens ar subjekto, turinčio teisę pateikti prašymą, susijusį su įtariamu intelektinės nuosavybės teisių pažeidimu, – per vieną darbo dieną nuo prekių neišleidimo arba jų sulaikymo dienos;
- b) negavusi prašymo pagal 5 straipsnio 3 dalį arba tokį prašymą atmetusi.

5. Kai prašymas patenkinamas, muitinė, gavusi prašymą, sprendimo adresatui taip pat praneša – jei ta informacija jai prieinama – prekių gavėjo, siuntėjo ir deklaranto arba prekių turėtojo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą, taip pat informaciją apie muitinės procedūrą ir neišleistų arba sulaikytų prekių kilmę, pagaminimo vietą ir paskirties vietą.

19 straipsnis

Neišleistų arba sulaikytų prekių apžiūra ir pavyzdžių ėmimas

1. Muitinė sprendimo adresatui ir deklarantui arba prekių turėtojui suteikia galimybę apžiūrėti neišleistas arba sulaikytas prekes.

2. Muitinės gali imti tipiškus prekių pavyzdžius. Ji, sprendimo adresato prašymu, gali pateikti arba atsiųsti jam tokius pavyzdžius, tačiau tik analizei ir siekiant sudaryti palankias sąlygas tolesnei procedūrai, susijusiai su suklastotomis ir piratinėmis prekėmis. Bet kokia tų pavyzdžių analizė atliekama tik sprendimo adresatui prisimant visą su ja susijusią atsakomybę.

3. Užbaigus analizę, sprendimo adresatas ne vėliau kaip iki prekių išleidimo arba jų sulaikymo laikotarpio pabaigos grąžina 2 dalyje minimus pavyzdžius muitinei, išskyrus atvejus, kai to padaryti neleidžia aplinkybės.

20 straipsnis

Saugojimo sąlygos

Prekių saugojimo sąlygas jų neišleidimo arba sulaikymo laikotarpiu nustato muitinė.

21 straipsnis

Sprendimo adresatui leidžiamas tam tikros informacijos naudojimas

Sprendimo adresatas, gavęs 17 straipsnio 4 dalyje, 18 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnyje arba 26 straipsnio 8 dalyje nurodytą

informaciją, gali atskleisti tą informaciją arba ją naudoti tik šiais tikslais:

- a) inicijuoti procedūrą siekiant nustatyti, ar pažeista intelektinės nuosavybės teisė, arba naudoti tą informaciją tokios procedūros metu;
- b) atliekant su intelektinės nuosavybės teisės pažeidimu susijusį nusikalstamos veikos tyrimą, kurį valstybėje narėje, kurioje aptiktos prekės, vykdo valdžios institucijos;
- c) inicijuoti baudžiamąjį procesą arba naudoti tą informaciją baudžiamojo proceso metu;
- d) reikalauti kompensacijos iš pažeidėjo ar kitų asmenų;
- e) tartis su deklarantu arba prekių turėtoju dėl šių prekių sunaikinimo pagal 23 straipsnio 1 dalį;
- f) tartis su deklarantu arba prekių turėtoju dėl 24 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytos garantijos dydžio.

22 straipsnis

Muitinių keitimasis informacija ir duomenimis

1. Nedarydamos poveikio taikytinoms nuostatoms dėl duomenų apsaugos Sąjungoje ir siekdamos prisidėti prie tarpautinės prekybos prekėmis, kuriomis pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės, nutraukimo, Komisija ir valstybių narių muitinės gali keistis tam tikrais joms prieinamais duomenimis ir informacija su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis vadovaudamosi 3 dalyje nurodyta praktine tvarka.

2. 1 dalyje nurodytais duomenimis ir informacija keičiamasi siekiant sparčiai sudaryti galimybę veiksmingai kovai su prekių, kuriomis pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, vežimu. Tokie duomenys ir informacija gali būti susijusi su konfiskavimo atvejais, tendencijomis ir bendra informacija apie riziką, įskaitant informaciją apie prekes, kurios vežamos tranzitu per Sąjungos teritoriją ir yra kilusios iš atitinkamų trečiųjų valstybių teritorijų arba yra vežamos į tose teritorijose esančias paskirties vietas. Atitinkamais atvejais tokie duomenys ir informacija gali apimti šią informaciją:

- a) prekių pobūdis ir kiekis;
- b) intelektinės nuosavybės teisė, kuri, kaip įtariama, pažeista;

- c) prekių kilmė, pagaminimo vieta ir paskirties vieta;
- d) informacija apie transporto priemonės vykimą, visų pirma:
- i) laivo pavadinimas arba transporto priemonės registracijos duomenys;
 - ii) važtaraščio arba kito transporto dokumento registracijos numeriai;
 - iii) konteinerių skaičius;
 - iv) krovinio svoris;
 - v) prekių aprašymas ir (arba) kodas;
 - vi) užsakymo numeris;
 - vii) plombos numeris;
 - viii) pirmojo pakrovimo vieta;
 - ix) galutinio iškrovimo vieta;
 - x) perkrovimo vietas;
 - xi) numatoma atvykimo į galutinę iškrovimo vietą data;
- e) informacija apie operacijas su konteineriais, visų pirma:
- i) konteinerio numeris;
 - ii) konteinerio pakrovimo statusas;
 - iii) operacijos data;
 - iv) operacijos rūšis (pakrovimas, iškrovimas, perkrovimas, įvežimas, išvežimas ir t. t.);
 - v) laivo pavadinimas arba transporto priemonės registracijos duomenys;
 - vi) reiso numeris;
 - vii) vieta;
 - viii) važtaraštis arba kitas transporto dokumentas.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustato būtinus praktinės tvarkos elementus, susijusius su šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytu keitimusi duomenimis ir informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 SKIRSNIS

Prekių sunaikinimas, procedūros inicijavimas ir ankstyvas prekių išleidimas

23 straipsnis

Prekių sunaikinimas ir procedūros inicijavimas

1. Prekės, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, gali būti sunaikintos prižiūrint muitinei, nereikalaujant nustatyti, ar pagal valstybės narės, kurioje aptiktos prekės, teisę buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė, kai įvykdytos visos šios sąlygos:

- a) sprendimo adresatas per 10 darbo dienų, o jei prekės yra greitai gendančios – per tris darbo dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos raštu patvirtino muitinei, kad, jo įsitikinimu, buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė;
- b) sprendimo adresatas per 10 darbo dienų, o jei prekės yra greitai gendančios – per tris darbo dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos raštu patvirtino muitinei savo sutikimą sunaikinti prekes;
- c) deklarantas arba prekių turėtojas per 10 darbo dienų, o jei prekės yra greitai gendančios – per tris dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą raštu patvirtino muitinei savo sutikimą sunaikinti prekes. Kai deklarantas arba prekių turėtojas per tą laikotarpį nepatvirtino savo sutikimo sunaikinti prekes, tačiau ir nepranešė muitinei, kad prieštarauja, ji gali laikyti, kad deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino savo sutikimą sunaikinti tas prekes.

Iš karto po to, kai užbaigiami visi muitinės formalumai, muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą, jei per pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytus laikotarpius ji negavo sprendimo adresato patvirtinimo raštu, kad, jo įsitikinimu, buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė, ir jo sutikimo sunaikinti prekes, išskyrus atvejus, kai muitinei buvo tinkamai pranešta apie tai, jog inicijuota procedūra siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

2. Prekės sunaikinamos muitinei prižiūrint ir sprendimo adresatui prisiimant su tuo susijusią atsakomybę, išskyrus atvejus, kai kitaip nustatyta valstybės narės, kurioje prekės sunaikinamos, nacionalinėje teisėje. Prieš prekių sunaikinimą kompetentingos institucijos gali paimti jų pavyzdžių. Pavyzdžius, paimtus prieš sunaikinant prekes, galima panaudoti mokymo tikslais.

3. Kai deklarantas arba prekių turėtojas raštu nepatvirtino savo sutikimo sunaikinti prekes ir kai pagal 1 dalies pirmos pastraipos c punktą nelaikoma, kad deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino savo sutikimą sunaikinti prekes per tame punkte minimus laikotarpius, muitinė nedelsdama apie tai praneša sprendimo adresatui. Sprendimo adresatas per 10 darbo dienų, o jei prekės yra greitai gendančios – per tris darbo dienas nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos inicijuoja procedūrą siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

4. Išskyrus greitai gendančių prekių atvejį, tinkamai pagrįstu sprendimo adresato prašymu muitinė gali atitinkamais atvejais pratęsti 3 dalyje nurodytą laikotarpį ne daugiau kaip 10 darbo dienų.

5. Iš karto po to, kai atliekami visi muitinės formalumai, muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą, kai per 3 ir 4 dalyse nurodytus laikotarpius jai pagal 3 dalį nebuvo tinkamai pranešta apie tai, kad inicijuota procedūra siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

24 straipsnis

Ankstvyvas prekių išleidimas

1. Kai muitinei pranešama apie tai, kad inicijuota procedūra siekiant nustatyti, ar buvo pažeistos dizaino, patento, naudingojo modelio, puslaidininkio gaminio topografijos ar augalų veislės apsaugos teisės, deklarantas arba prekių turėtojas gali prašyti, kad muitinė išleistų prekes arba nutrauktų jų sulaikymą prieš pasibaigiant tai procedūrai.

2. Muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą tik kai įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) deklarantas arba prekių turėtojas pateikė garantiją, kurios dydžio pakanka, kad būtų apsaugoti sprendimo adresato interesai;
- b) institucija, kompetentinga nustatyti, ar pažeista intelektinės nuosavybės teisė, neleido taikyti apsaugos priemonių;
- c) užbaigti visi muitinės formalumai.

3. 2 dalies a punkte minimos garantijos pateikimas neturi įtakos kitoms teisių gynimo priemonėms, kurių gali imtis sprendimo adresatas.

25 straipsnis

Sunaikinimui skirtos prekės

1. Pagal 23 arba 26 straipsnius sunaikinimui skirtų prekių negalima:

- a) išleisti į laisvą apyvartą, išskyrus atvejus, kai muitinė, gavusi sprendimo adresato sutikimą, nusprendžia, kad tai yra būtina tais atvejais, kai prekės turi būti perdirbtos arba pašalintos iš prekybos kanalų, be kita ko, informuotumo didinimo, mokymo ar švietimo tikslais. Sąlygas, kuriomis prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą, nustato muitinė;
- b) išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos;
- c) eksportuoti;
- d) reeksportuoti;
- e) pateikti sąlyginio neapmokestinimo procedūrai įforminti;
- f) įvežti į laisvąją zoną ar padėti į laisvąjį sandėlį.

2. Muitinės gali leisti 1 dalyje nurodytas prekes muitinei prižiūrint vežti iš vienos Sąjungos muitų teritorijos vietos į kitą, kad muitinei prižiūrint jos būtų sunaikintos.

26 straipsnis

Smulkiais siuntomis vežamų prekių sunaikinimo procedūra

1. Šis straipsnis taikomas prekėms, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) įtariama, kad prekės yra suklastotos arba piratinės;
- b) prekės nėra greitai gendančios;
- c) prekėms taikomas sprendimas patenkinti prašymą;
- d) sprendimo adresatas prašyme yra paprašęs taikyti šiame straipsnyje nustatytą procedūrą;
- e) prekės vežamos smulkiais siuntomis.

2. Kai taikoma šiame straipsnyje nustatyta procedūra, 17 straipsnio 3 ir 4 dalys bei 19 straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos.

3. Apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą muitinė praneša deklarantui arba prekių turėtojui per vieną darbo dieną nuo prekių neišleidimo arba jų sulaikymo dienos. Pranešime apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą nurodoma informacija apie:

a) tai, kad muitinė ketina sunaikinti prekes;

b) deklaranto arba prekių turėtojo teises pagal 4, 5 ir 6 dalis.

4. Deklarantui arba prekių turėtojui suteikiama galimybė pareikšti savo nuomonę per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos.

5. Atitinkamas prekes galima sunaikinti, kai per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą dienos deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino muitinei savo sutikimą sunaikinti prekes.

6. Kai deklarantas arba prekių turėtojas per 5 dalyje nurodytą laikotarpį nepatvirtino savo sutikimo sunaikinti prekes ir nepranešė muitinei, kad tam prieštarauja, ji gali laikyti, kad deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino savo sutikimą sunaikinti prekes.

7. Prekės sunaikinamos muitinei prižiūrint. Muitinė sprendimo adresato prašymu ir, kai tai tinkama, pateikia jam informaciją apie faktinį arba numanomą sunaikintų prekių kiekį ir jų pobūdį.

8. Kai deklarantas arba prekių turėtojas nepatvirtino savo sutikimo sunaikinti prekes ir kai pagal 6 dalį nelaikoma, kad deklarantas arba prekių turėtojas patvirtino tokį sutikimą, muitinė nedelsdama apie tai praneša sprendimo adresatui ir jam pateikia informaciją apie prekių kiekį ir jų pobūdį, įskaitant, atitinkamais atvejais, jų atvaizdus. Gavusi prašymą, muitinė sprendimo adresatui taip pat praneša – jei ta informacija jai prieinama – prekių gavėjo, siuntėjo ir deklaranto arba prekių turėtojo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą, informaciją apie muitinės procedūrą ir neišleistų arba sulaikytų prekių kilmę, pagaminimo vietą ir paskirties vietą.

9. Iš karto po to, kai užbaigiami visi muitinės formalumai, muitinė išleidžia prekes arba nutraukia jų sulaikymą, jei per 10 darbo dienų nuo 8 dalyje minimo pranešimo dienos ji negavo iš sprendimo adresato informacijos apie tai, kad inicijuota procedūra siekiant nustatyti, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

10. Komisijai pagal 35 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl termino „smulki siunta“ apibrėžtyje nurodytų kiekių pakeitimo tuo atveju, jei paaiškėtų, jog apibrėžtis yra nepraktiška atsižvelgiant į poreikį užtikrinti veiksmingą šiame straipsnyje nustatytos procedūros veikimą, arba kai tai būtina siekiant išvengti bandymų apeiti šią procedūrą, susijusių su siuntų turiniu.

IV SKYRIUS

ATSAKOMYBĖ, IŠLAIDOS IR SANKCIJOS

27 straipsnis

Muitinės atsakomybė

Nedarant poveikio nacionalinei teisei, sprendimas patenkinti prašymą nesuteikia to sprendimo adresatui teisės gauti kompensaciją tuo atveju, kai muitinė neaptiko prekių, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, ir jas išleido arba nesiėmė veiksmų toms prekėms sulaikyti.

28 straipsnis

Sprendimo adresato atsakomybė

Kai pagal šį reglamentą tinkamai inicijuota procedūra nutraukiama dėl sprendimo adresato veikimo ar neveikimo, kai dėl jo veikimo ar neveikimo pagal 19 straipsnio 2 dalį paimti pavyzdžiai negražinami arba nepataisomai sugadinami arba kai vėliau pripažįstama, kad atitinkamomis prekėmis intelektinės nuosavybės teisė nebuvo pažeista, sprendimo adresatas atsako žalą patyrusių prekių turėtojo ar deklaranto atžvilgiu pagal specialius taikytinus teisės aktus.

29 straipsnis

Išlaidos

1. Muitinei pareikalavus sprendimo adresatas atlygina muitinės arba kitų subjektų, veikiančių muitinės vardu, patirtas išlaidas nuo prekių neišleidimo arba jų sulaikymo momento, įskaitant prekių saugojimo ir tvarkymo išlaidas, pagal 17 straipsnio 1 dalį ir 18 straipsnio 1 dalį bei 19 straipsnio 2 ir 3 dalis ir tais atvejais, kai imtasi taisomųjų priemonių, kaip antai prekių sunaikinimo pagal 23 ir 26 straipsnius.

Sprendimo adresato, kuriam pranešta apie prekių neišleidimą arba jų sulaikymą, prašymu muitinė jam suteikia informaciją apie tai, kur ir kaip šios prekės saugomos, ir apie numatomas šioje dalyje nurodyto saugojimo išlaidas. Informacija apie numatomas išlaidas gali būti išreikšta laiko, produktų, tūrio, svorio arba paslaugų parametrais, atsižvelgiant į saugojimo aplinkybes ir prekių pobūdį.

2. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis sprendimo adresato teisei siekti kompensacijos iš pažeidėjo ar kitų asmenų pagal taikytinus teisės aktus.

3. Sprendimo patenkinti Sąjungos prašymą adresatas pateikia visus vertimus, reikalingus kompetentingam muitinės padaliniiui ar muitinei, kuri turi imtis veiksmų, susijusių su prekėmis, kuriomis, kaip įtariama, pažeidžiama intelektinės nuosavybės teisė, ir už juos sumoka.

30 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės užtikrina, kad sprendimų adresatai vykdytų šiame reglamente nustatytas pareigas, atitinkamais atvejais, be kita ko, priimdamos nuostatas, kuriomis nustatomos sankcijos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie tas nuostatas ir informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

V SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA

31 straipsnis

Valstybių narių ir Komisijos keitimasis duomenimis apie sprendimus dėl prašymų ir sulaikymus

1. Kompetentingi muitinės padaliniai nedelsdami praneša Komisijai apie:

- a) sprendimus patenkinti prašymus, įskaitant prašymą ir jo priedus;
- b) sprendimus pratęsti laikotarpį, kuriuo muitinė turi imtis veiksmų, arba sprendimus atšaukiančius sprendimą patenkinti prašymą ar jį iš dalies pakeičiančius;
- c) sprendimo patenkinti prašymą vykdymo sustabdymą.

2. Nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 515/97 24 straipsnio g punkto taikymui, prekių neišleidimo arba jų sulaikymo atveju muitinė perduoda Komisijai visą susijusią informaciją, įskaitant informaciją apie prekių kiekį ir rūšį, vertę, intelektinės nuosavybės teises, muitinės procedūras, prekių pagaminimo vietas šalis, prekių kilmės šalis ir prekių paskirties vietas šalis, taip pat transporto maršrutus ir priemones, išskyrus asmens duomenis.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija perduodama ir visi duomenų mainai, susiję su 14 straipsnyje nurodytais sprendimais dėl prašymų, tarp valstybių narių muitinių vykdomi per Komisijos centrinę duomenų bazę. Ta informacija ir duomenys saugomi toje duomenų bazėje.

4. Šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytos informacijos tvarkymo užtikrinimo tikslais 3 dalyje nurodyta duomenų bazė sukuriama kaip elektroninės formos duomenų bazė. Centrinėje duomenų bazėje kaupiama 6 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnyje ir šiame straipsnyje nurodyta informacija, įskaitant asmens duomenis.

5. Valstybių narių muitinės ir Komisija atitinkamais atvejais savo teisinių pareigų taikant šį reglamentą įgyvendinimo tikslais naudojasi prieiga prie centrinėje duomenų bazėje esančios informacijos. Prieiga prie informacijos, kuri pažymėta riboto naudojimo žyma pagal 6 straipsnio 3 dalį, suteikiama tik tų valstybių narių, kuriose prašoma imtis veiksmų, muitinėms. Motyvuotu Komisijos prašymu valstybių narių muitinės gali suteikti Komisijai prieigą prie tokios informacijos, kai tai yra tikrai būtina šio reglamento taikymo tikslais.

6. Muitinės įveda į centrinę duomenų bazę informaciją, susijusią su kompetentingam muitinės padaliniiui pateiktais prašymais. Muitinės, įvedusios informaciją į centrinę duomenų bazę, prirėkus ją keičia, papildo, taiso arba pašalina. Kiekviena muitinė, įvedusi informaciją į centrinę duomenų bazę, atsako už šios informacijos tikslumą, pakankamumą ir svarbą.

7. Komisija nustato ir taiko tinkamą techninę ir organizacinę tvarką patikimam ir saugiam centrinės duomenų bazės veikimui užtikrinti. Kiekvienos valstybės narės muitinė nustato ir taiko tinkamą techninę ir organizacinę tvarką, būtiną duomenų tvarkymo konfidencialumui ir saugumui užtikrinti, kai jos muitinės įstaigos atlieka duomenų tvarkymo operacijas ir kai naudojamos tos valstybės narės teritorijoje esančiais centrinės duomenų bazės terminalais.

32 straipsnis

Centrinės duomenų bazės sukūrimas

Komisija sukuria 31 straipsnyje nurodytą centrinę duomenų bazę. Ta duomenų bazė pradeda veikti kuo greičiau, bet ne vėliau kaip 2015 m. sausio 1 d.

33 straipsnis

Nuostatos dėl duomenų apsaugos

1. Komisijos centrinėje duomenų bazėje esantys asmens duomenys tvarkomi laikantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 ir prižiūrint Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos asmens duomenis tvarko laikydamosi Direktyvos 95/46/EB ir prižiūrint tos direktyvos 28 straipsnyje nurodytai valstybės narės nepriklausomai priežiūros institucijai.

3. Asmens duomenys renkami ir naudojami tik šio reglamento tikslais. Taip surinkti asmens duomenys turi būti tikslūs ir nuolat atnaujinami.

4. Kiekviena muitinė, įvedusi asmens duomenis į centrinę duomenų bazę, yra duomenų valdytoja šių duomenų tvarkymo atžvilgiu.

5. Duomenų subjektas turi teisę susipažinti su savo asmens duomenimis, kurie yra tvarkomi centrinėje duomenų bazėje, ir atitinkamais atvejais – teisę, kad jie būtų ištaisyti, pašalinti ar būtų sustabdytas jų tvarkymas vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 45/2001 arba nacionalinės teisės aktais, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB.

6. Visi prašymai pasinaudoti prieigos, ištaisymo, pašalinimo ar tvarkymo sustabdymo teise pateikiami muitinei. Kai duomenų subjektas prašymą pasinaudoti ta teise pateikė Komisijai, ji tokį prašymą persiūnčia atitinkamoms muitinėms.

7. Asmens duomenys saugomi ne ilgiau kaip šešis mėnesius po atitinkamo sprendimo patenkinti prašymą atšaukimo dienos arba po atitinkamo laikotarpio, kuriuo muitinė turėjo imtis veiksmų, pabaigos dienos.

8. Kai sprendimo adresatas pagal 23 straipsnio 3 dalį arba 26 straipsnio 9 dalį inicijuoja procedūrą ir apie tokios procedūros inicijavimą informuoja muitinę, jo asmens duomenys

saugomi šešis mėnesius po to, kai pasibaigus procedūrai galutinai nustatoma, ar buvo pažeista intelektinės nuosavybės teisė.

VI SKYRIUS

KOMITETAS, DELEGAVIMAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

34 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 247a ir 248a straipsnius. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

35 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 26 straipsnio 10 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus suteikiami Komisijai neribotam laikotarpiui nuo 2013 m. liepos 19 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 26 straipsnio 10 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 26 straipsnio 10 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

36 straipsnis

Tarpusavio administracinė pagalba

Šiam reglamentui *mutatis mutandis* taikomos Reglamento (EB) Nr. 515/97 nuostatos.

37 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą. Prireikus kartu su ta ataskaita gali būti pateiktos atitinkamos rekomendacijos.

Toje ataskaitoje nurodomi visi svarbūs incidentai, susiję su per Sąjungos muitų teritoriją tranzitu vežamais vaistais, galintys kilti įgyvendinant šį reglamentą, taip pat įvertinamas galimas poveikis Sąjungos išpareigojimams dėl galimybės gauti vaistų pagal 2001 m. lapkričio 14 d. Dohos PPO ministrų konferencijoje priimtą Deklaraciją dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos ir priemonės, kurių imtasi siekiant reaguoti į visas situacijas, dėl kurių šiuo atžvilgiu kyla neigiamas poveikis.

38 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003 panaikinamas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. birželio 12 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

L. CREIGHTON

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priede pateiktą atitikties lentelę.

39 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1383/2003 patenkinti prašymai toliau galioja sprendime patenkinti prašymą nurodytą laikotarpį, kuriuo mutinė turi imtis veiksmų, ir vėliau nebepratęsiami.

40 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d., išskyrus:
 - a) 6 straipsnį, 12 straipsnio 7 dalį ir 22 straipsnio 3 dalį, kurios taikomos nuo 2013 m. liepos 19 d.;
 - b) 31 straipsnio 1 dalį ir 3–7 dalis bei 33 straipsnį, kurie taikomi nuo tos dienos, kurią sukurta 32 straipsnyje nurodyta centrinė duomenų bazė. Komisija viešai paskelbia tą datą.

PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1383/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	1 straipsnis
4 straipsnis	18 straipsnis
5 straipsnis	3-9 straipsniai
6 straipsnis	6 ir 29 straipsniai
7 straipsnis	12 straipsnis
8 straipsnis	10, 11, 12, 14 ir 15 straipsniai
9 straipsnis	17 ir 19 straipsniai
10 straipsnis	—
11 straipsnis	23 straipsnis
12 straipsnis	16 ir 21 straipsniai
13 straipsnis	23 straipsnis
14 straipsnis	24 straipsnis
15 straipsnis	20 straipsnis
16 straipsnis	25 straipsnis
17 straipsnis	—
18 straipsnis	30 straipsnis
19 straipsnis	27 ir 28 straipsniai
20 straipsnis	6, 12, 22 ir 26 straipsniai
21 straipsnis	34 straipsnis
22 straipsnis	31 ir 36 straipsniai
23 straipsnis	—
24 straipsnis	38 straipsnis
25 straipsnis	40 straipsnis

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 609/2013

2013 m. birželio 12 d.

dėl kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti ir kuriuo panaikinami Tarybos direktyva 92/52/EEB, Komisijos direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009

(Tekstas svarbus EEE)

- EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
- atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
- atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
- teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
- atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
- laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,
- kadangi:
- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 114 straipsnyje nustatyta, kad rengdama priemones, kuriomis siekiama vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo ir kurios susijusios su, *inter alia*, sveikata, sauga ir vartotojų apsauga, Komisija remiasi aukšto lygio apsauga, atsižvelgiant visų pirma į mokslo faktus pagrįstas naujoves;
- (2) laisvas saugių ir sveikų maisto produktų judėjimas – vienas iš esminių vidaus rinkos elementų, kuriuo prisidedama prie gyventojų sveikatos ir gerovės bei jų socialinių ir ekonominių interesų;
- (3) maisto produktams taikomais Sąjungos teisės aktais, *inter alia*, siekiama užtikrinti, kad rinkai nebūtų pateikiami nesaugūs maisto produktai. Todėl tų maisto produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, kategorijų sudėtyje neturėtų būti jokių medžiagų, kurios laikomos žalingomis atitinkamų gyventojų grupių sveikatai arba netinkamomis žmonėms vartoti;
- (4) 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų ⁽³⁾ nustatytos bendrosios taisyklės dėl maisto produktų, kurie yra specialiai sukurti konkrečioms asmenų, kuriems jie yra skirti, mitybinėms poreikiams tenkinti, sudėties ir gamybos. Dauguma tos direktyvos nuostatų priimta 1977 m. ir jas reikia peržiūrėti;
- (5) Direktyvoje 2009/39/EB nustatyta bendra specialiosios mitybinės paskirties maisto produktų apibrėžtis ir bendrieji ženklinimo reikalavimai, įskaitant tai, kad ant tokių maisto produktų turėtų būti nurodytas jų tinkamumas vartoti nurodytais mitybos tikslais;
- (6) bendrieji Direktyvoje 2009/39/EB nustatyti sudėties ir ženklinimo reikalavimai papildyti keletu ne teisėkūros procedūra priimtų Sąjungos aktų, kurie taikomi specialioms maisto produktų kategorijoms. Tuo atžvilgiu suderintos taisyklės nustatytos 1996 m. vasario 26 d. Komisijos direktyvoje 96/8/EB dėl maisto produktų, skirtų sumažinto energijos kiekio dietoms svoriui mažinti ⁽⁴⁾ ir 1999 m. kovo 25 d. Komisijos direktyvoje 1999/21/EB dėl specialios medicininės paskirties dietinių maisto produktų ⁽⁵⁾. Atitinkamai Komisijos direktyvoje 2006/125/EB ⁽⁶⁾ nustatytos tam tikros suderintos taisyklės dėl perdirbtų grūdinių maisto produktų ir maisto kūdikiams bei mažiems vaikams. Komisijos direktyvoje 2006/141/EB ⁽⁷⁾ nustatytos suderintos taisyklės dėl pradinio maitinimo kūdikių mišinių ir tolesnio maitinimo kūdikių mišinių, o Komisijos reglamente (EB) Nr. 41/2009 ⁽⁸⁾ nustatytos suderintos taisyklės dėl maisto produktų, tinkančių glietimo netoleruojantiems žmonėms, sudėties ir ženklinimo;

⁽¹⁾ OL C 24, 2012 1 28, p. 119.⁽²⁾ 2012 m. birželio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. balandžio 22 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2013 m. birželio 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽³⁾ OL L 124, 2009 5 20, p. 21.⁽⁴⁾ OL L 55, 1996 3 6, p. 22.⁽⁵⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 29.⁽⁶⁾ OL L 339, 2006 12 6, p. 16.⁽⁷⁾ OL L 401, 2006 12 30, p. 1.⁽⁸⁾ OL L 16, 2009 1 21, p. 3.

- (7) be to, suderintos taisyklės nustatytos 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvoje 92/52/EEB dėl mišinių kūdikiams iki 4–6 mėnesių ir mišinių kūdikiams, vyresniems kaip 4 mėnesių, skirtų eksportuoti į trečiąsias šalis ⁽¹⁾, ir 2009 m. spalio 13 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 953/2009 dėl medžiagų, kurių konkrečiais mitybos tikslais gali būti pridėdama į specialiosios paskirties maisto produktus ⁽²⁾;
- (8) Direktyvoje 2009/39/EB numatyta privaloma bendra pranešimo procedūra nacionaliniu lygiu dėl maisto produktų, kuriuos pateikia maisto verslo operatoriai, priskiriamų specialiosios mitybinės paskirties produktams, dėl kurių nėra nustatyta jokių specialiųjų nuostatų Sąjungos teisės aktuose, prieš juos pateikiant Sąjungos rinkai, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos veiksmingai tokių maisto produktų stebėsenai valstybėse narėse;
- (9) 2008 m. birželio 27 d. Komisijos ataskaitoje dėl tos pranešimo procedūros įgyvendinimo Europos Parlamentui ir Tarybai nurodyta, kad gali kilti sunkumų dėl skirtingų specialiosios mitybinės paskirties maisto produktų apibrėžties aiškinimų, kurių gali laikytis nacionalinės valdžios institucijos. Todėl buvo padaryta išvada, kad Direktyva 2009/39/EB turės būti peržiūrėta, kad būtų galima užtikrinti veiksmingesnį ir labiau suderintą Sąjungos teisės aktų įgyvendinimą;
- (10) 2009 m. balandžio 29 d. bendrovės „Agra CEAS Consulting“ tyrimo ataskaitoje dėl Direktyvos 2009/39/EB peržiūros patvirtintos 2008 m. birželio 27 d. Komisijos ataskaitos dėl pranešimo procedūros įgyvendinimo išvados ir nurodyta, kad šiuo metu vis daugiau maisto produktų parduodami ir ženklinami kaip specialiosios mitybinės paskirties maisto produktai dėl toje direktyvoje nustatytos plačios apibrėžties. Tyrimo ataskaitoje nurodyta ir tai, kad pagal tą direktyvą reglamentuojami maisto produktai labai skiriasi valstybėse narėse; panašūs maisto produktai gali būti tuo pačiu metu parduodami skirtingose valstybėse narėse kaip specialiosios mitybinės paskirties ir (arba) įprastai vartojami maisto produktai, įskaitant maisto papildus, skirtus visiems gyventojams ar tam tikroms jų grupėms, pavyzdžiui, nėščiosioms, moterims po menopauzės, vyresnio amžiaus suaugusiems asmenims, augantiems vaikams, paaugliams, įvairaus pobūdžio fizine veikla užsiimantiems asmenims ir kitiems asmenims. Tokia padėtis kenkia vidaus rinkos veikimui, sukuria teisinį neapibrėžtumą kompetentingoms valdžios institucijoms, maisto verslo operatoriams, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau - MVĮ), ir vartotojams, bei negalima atmesti piktnaudžiavimo rizika ir konkurencijos iškreipimo pavojų. Todėl reikia pašalinti aiškinimo skirtumus supaprastinant reguliavimo aplinką;
- (11) atrodo, kad kiti neseniai priimti Sąjungos teisės aktai yra labiau pritaikyti prie besiplečiančios ir inovatyvios maisto produktų rinkos nei Direktyva 2009/39/EB. Šiuo požiūriu ypač aktualūs ir svarbūs yra: 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo ⁽³⁾, 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maitingumą ir sveikatingumą ⁽⁴⁾ ir 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis ⁽⁵⁾. Be to, tų Sąjungos teisės aktų nuostatomis būtų tinkamai reglamentuojami kelių Direktyvoje 2009/39/EB nurodytų kategorijų maisto produktai, o administracinė našta būtų mažesnė ir būtų aiškesnė taikymo sritis bei tikslai;
- (12) be to, remiantis patirtimi, tam tikros Direktyvoje 2009/39/EB nustatytos arba pagal ją priimtose taisyklės nebėra veiksmingos vidaus rinkos veikimui užtikrinti;
- (13) todėl „specialiosios mitybinės paskirties maisto produktų“ sąvoka turėtų būti panaikinta, o Direktyva 2009/39/EB turėtų būti pakeista šiuo aktu. Siekiant supaprastinti šio akto taikymą ir užtikrinti taikymo nuoseklumą visose valstybėse narėse, šis aktas turėtų būti priimtas reglamento forma;
- (14) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002, nustatančiu maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiu Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiu su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽⁶⁾, nustatyti bendri Sąjungos maisto srities teisės aktų principai ir terminų apibrėžtys. Tam tikros tame reglamente nustatytos terminų apibrėžtys turėtų būti taikomos ir šio reglamento kontekste;
- (15) kai kurių kategorijų maisto produktai yra vienintelis tam tikrų gyventojų grupių mitybos šaltinis arba tos mitybos dalis. Tokių kategorijų maisto produktai yra labai svarbūs kontroliuojant tam tikras būkles ir (arba) esminiai siekiant patenkinti tam tikrų aiškiai identifikuojamų pažeidžiamų gyventojų grupių mitybos poreikius. Toms maisto produktų kategorijoms priskiriami pradinio maitinimo kūdikių mišiniai, tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai, perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai, ir specialiosios medicininės

⁽¹⁾ OL L 179, 1992 7 1, p. 129.

⁽²⁾ OL L 269, 2009 10 14, p. 9.

⁽³⁾ OL L 183, 2002 7 12, p. 51.

⁽⁴⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 9.

⁽⁵⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 26.

⁽⁶⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

- paskirties maisto produktai. Remiantis patirtimi, direktyvų 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB nuostatomis pakankamai gerai užtikrinamas laisvas tų kategorijų maisto produktų judėjimas ir aukštas visuomenės sveikatos apsaugos lygis. Todėl tikslinga, kad šiame reglamente pagrindinis dėmesys būtų skiriamas tų maisto produktų kategorijų sudėties ir informacijos apie juos reikalavimams, atsižvelgiant į direktyvas 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB;
- (16) be to, dėl didėjančios su atsvariu ir nutukimu susijusių problemų turinčių žmonių dalies, rinkai pateikiama vis daugiau maisto produktų, kurie įvardijami kaip viso paros raciono pakaitalas svoriui kontroliuoti. Šiuo metu tokių maisto produktų rinkoje galima išskirti produktus, skirtus mažai kalorijų turinčiai dietai, kurių energinė vertė yra nuo 3 360 kJ (800 kcal) iki 5 040 kJ (1 200 kcal), ir produktus, skirtus labai mažai kalorijų turinčiai dietai, kurių energinė vertė paprastai yra mažesnė nei 3 360 kJ (800 kcal). Atsižvelgiant į aptariamų maisto produktų pobūdį tikslinga nustatyti jiems skirtas tam tikras specialiąsias nuostatas. Remiantis patirtimi, atitinkamomis Direktyvos 96/8/EB nuostatomis pakankamai gerai užtikrinamas laisvas maisto produktų, pateikiamų kaip viso raciono pakaitalas svoriui kontroliuoti, judėjimas ir aukštas visuomenės sveikatos apsaugos lygis. Todėl tikslinga, kad šiame reglamente pagrindinis dėmesys būtų skiriamas maisto produktų, kurie skirti visam paros racionui pakeisti, įskaitant labai mažai kalorijų turinčius maisto produktus, sudėties ir informacijos apie juos reikalavimams, atsižvelgiant į atitinkamas Direktyvos 96/8/EB nuostatas;
- (17) šiame reglamente turėtų būti nustatytos, *inter alia*, pradinio maitinimo kūdikių mišinių ir tolesnio maitinimo kūdikių mišinių, perdirbtų grūdinių maisto produktų ir kūdikiams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalo svoriui kontroliuoti apibrėžtys, atsižvelgiant į atitinkamas direktyvų 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB nuostatas;
- (18) Reglamentu (EB) Nr. 178/2002 nustatyti rizikos analizės principai, susiję su maisto produktais, ir Europos maisto saugos tarnybos (toliau - Tarnyba) atliekamo mokslinio bei techninio vertinimo struktūros ir priemonės. Šio reglamento taikymo tikslais su Tarnyba turėtų būti konsultuojamasi visais klausimais, kai tikėtinas poveikis visuomenės sveikatai;
- (19) svarbu, kad šiame reglamente nurodytiems maisto produktams gaminti naudojamos sudedamosios dalys būtų tinkamos asmenų, kuriems tokie maisto produktai yra skirti, mitybiniais poreikiais tenkinti ir būtų jiems tinkami, ir kad jų tinkamumas mitybai būtų grindžiamas visuotinai pripažintais mokslu duomenimis. Toks tinkamumas turėtų būti įrodytas remiantis sistemineis turimų mokslinių duomenų apžvalgomis;
- (20) didžiausios leidžiamosios pesticidų liekanų koncentracijos, nustatytos atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose, visų pirma 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ⁽¹⁾, turėtų būti taikomos nedarant poveikio konkrečioms šiame reglamente ir pagal šį reglamentą priimtuose deleguotuosiuose aktuose įtvirtintoms nuostatomis;
- (21) dėl pesticidų naudojimo gali atsirasti pesticidų liekanų maisto produktuose, kuriems taikomas šis reglamentas. Todėl toks naudojimas turėtų būti kuo labiau ribojamas, atsižvelgiant į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ⁽²⁾ reikalavimus. Vis dėlto pesticidų naudojimo apribojimu ar draudimu juos naudoti nebūtinai būtų užtikrinta, kad maisto produktuose, kuriems taikomas šis reglamentas, įskaitant kūdikiams ir mažiems vaikams skirtus maisto produktus, pesticidų nebus, nes kai kuriais pesticidais užteršiama aplinka ir jų liekanų gali būti aptikta tokiuose maisto produktuose. Todėl, siekiant apsaugoti pažeidžiamas gyventojų grupes, turėtų būti nustatyta, kad didžiausia leidžiamoji pesticidų liekanų koncentracija tokiuose maisto produktuose turi būti žemiausia realiai įmanoma riba, nustatoma atsižvelgiant į gerą žemės ūkio praktiką ir į rizikos šaltinius, pavyzdžiui aplinkos taršą;
- (22) pagal šį reglamentą priimamuose deleguotuosiuose aktuose turėtų būti atsižvelgta į tam tikrus pesticidų naudojimo apribojimus ar draudimus, lygiaverčius tiems, kurie dabar nustatyti Direktyvos 2006/125/EB ir Direktyvos 2006/141/EB prieduose. Tie apribojimai ar draudimai turėtų būti reguliariai atnaujinami, ypač daug dėmesio skiriant pesticidams, kuriuose yra veikliųjų medžiagų, apsauginių medžiagų ar sinergiklių, kurie pagal 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklavimo ir pakavimo ⁽³⁾ klasifikuojami kaip 1A ar 1B kategorijos mutagenai, 1A ar 1B kategorijos kancerogenai, 1A ar 1B kategorijos toksiškai veikiančios reprodukciją medžiagos, arba kurie yra pripažįstami turinčiais endokrininės sistemos ardymo savybių, galinčių turėti neigiamą poveikį žmonėms;

⁽¹⁾ OL L 70, 2005 3 16, p. 1.⁽²⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.⁽³⁾ OL L 353, 2008 12 31, p. 1.

- (23) į medžiagas, kurioms taikomas 1997 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 258/97 dėl naujų maisto produktų ir naujų maisto komponentų⁽¹⁾, neturėtų būti pridėdama šiame reglamente nurodytų maisto produktų, nebent tokios medžiagos, be šiame reglamente ir pagal šį reglamentą priimtuose deleguotuosiuose aktuose numatytų sąlygų, atitinka ir Reglamente (EB) Nr. 258/97 nustatytas pateikimo rinkai sąlygas. Kai yra svarbių medžiagos, naudojamos vadovaujantis šiuo reglamentu, gamybos metodo pasikeitimų arba keičiasi tokios medžiagos dalelių dydis, pavyzdžiui, naudojant nanotechnologiją, ta medžiaga turėtų būti laikoma kita medžiaga, nei ta, kuri naudojama vadovaujantis šiuo reglamentu, ir turėtų būti iš naujo įvertinta pagal Reglamentą (EB) Nr. 258/97, o vėliau – pagal šį reglamentą;
- (24) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams⁽²⁾ nustatyti bendrieji ženklinimo reikalavimai. Tie ženklinimo reikalavimai paprastai turėtų būti taikomi šiame reglamente nurodytų kategorijų maisto produktams. Vis dėlto šiame reglamente prirėkus taip pat turėtų būti nustatyti Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 papildantys reikalavimai arba nukrypti nuo jo leidžiančios nuostatos, kad būtų galima atsižvelgti į konkrečius šio reglamento tikslus;
- (25) ženklinant, pateikiant ir reklamuojant maisto produktus, kuriems taikomas šis reglamentas, jiems neturėtų būti priskiriamos žmogaus ligų profilaktinės ar gydymosi savybės ar leidžiama suprasti, kad tie maisto produktai jomis pasižymi. Vis dėlto specialiosios medicininės paskirties maisto produktai yra skirti pacientų, kurių galimybės dėl konkrečios ligos, sutrikimų ar sveikatos būklės yra ribotos, susilpnėjusios arba sutrikusios, pavyzdžiui, galimybė valgyti įprastus maisto produktus, dietinei mitybai. Kai daroma nuoroda į tai, kad maisto produktas yra skirtas dietinei mitybai dėl ligos, sutrikimų ar sveikatos būklės, neturėtų būti laikoma, kad ja priskiriamos žmogaus ligų profilaktinės ar gydymosi savybės;
- (26) siekiant apsaugoti pažeidžiamus vartotojus, ženklinimo reikalavimai turėtų užtikrinti galimybę vartotojams tiksliai atpažinti produktą. Pradinio maitinimo kūdikių mišinių ir tolesnio maitinimo kūdikių mišinių atveju, visa rašytinė ir vaizduojamoji informacija turėtų užtikrinti galimybę aiškiai atskirti įvairius mišinius. Jei sunku nustatyti tikslų ženklinant produktą pavaizduoto kūdikio amžių, vartotojai galėtų būti klaidinami ir jiems galėtų būti sunku atpažinti produktą. To pavojaus turėtų būti išvengta nustatant atitinkamus ženklinimo apribojimus. Be to, atsižvelgiant į tai, kad pradinio maitinimo kūdikių mišiniai yra tie maisto produktai, kurie patys savaime patenkina kūdikių mitybinius poreikius nuo gimimo iki to laiko, kai pradėdama duoti atitinkamo papildomo maisto, galimybė vartotojui tiksliai atpažinti produktus yra labai svarbus vartotojų apsaugos veiksnys. Todėl turėtų būti nustatyti tinkami su pradinio maitinimo kūdikių mišinių pateikimu ir reklamavimu susiję apribojimai;
- (27) šiame reglamente turėtų būti nustatyti pradinio maitinimo kūdikių mišinių, tolesnio maitinimo kūdikių mišinių, perdirbtų grūdinių maisto produktų ir kūdikiams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties produktų ir viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti sudėties ir informacijos apie juos specialiųjų reikalavimų nustatymo kriterijai, atsižvelgiant į direktyvas 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB;
- (28) Reglamente (EB) Nr. 1924/2006 nustatytos teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą vartojimo taisyklės ir sąlygos. Tos taisyklės turėtų būti paprastai taikomos tų maisto produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, kategorijoms, nebent šiame reglamente arba deleguotuosiuose aktuose, priimtuose pagal šį reglamentą, būtų nurodyta kitaip;
- (29) remiantis Pasaulio sveikatos organizacijos (toliau - PSO) rekomendacijomis, mažo gimimo svorio kūdikiai turėtų būti maitinami motinos pienu. Vis dėlto, mažo gimimo svorio kūdikiai ir neišnešioti kūdikiai gali turėti specialių mitybinių poreikių, kurių negalima patenkinti maitinant motinos pienu ar įprastais kūdikių mišiniais. Iš esmės, mažo gimimo svorio kūdikių ir neišnešiotų kūdikių mitybiniai poreikiai gali priklausyti nuo to kūdikio sveikatos būklės, ypač nuo to kūdikio svorio, palyginti su geros sveikatos būklės kūdikių svoriu, taip pat nuo to, kiek savaičių kūdikis yra neišnešiotas. Kiekvienu atveju atskirai turi būti sprendžiama, ar dėl kūdikio būklės reikia, kad prižiūrint medikams būtų vartojamas specialiosios medicininės paskirties maisto produktas, sukurtas kūdikių mitybos poreikiams tenkinti (mišinys) ir pritaikytas to kūdikio dietinei mitybai, būtinai dėl jo specifinės būklės;

(1) OL L 43, 1997 2 14, p. 1.

(2) OL L 304, 2011 11 22, p. 18.

- (30) Direktyva 1999/21/EB reikalaujama, kad tam tikri sudėties reikalavimai pradinio maitinimo kūdikių mišiniams ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniams, nustatyti Direktyva 2006/141/EB, būtų taikomi kūdikiams skirtiems specialiosios medicininės paskirties maisto produktams priklausomai nuo jų amžiaus. Tačiau tam tikros Direktyvoje 2006/141/EB įtvirtintos nuostatos, įskaitant reikalavimus dėl ženklavimo, pateikimo, reklamavimo, pardavimo skatinimo ir komercinės veiklos, šiuo metu tokiems maisto produktams netaikomos. Dėl pokyčių rinkoje, dėl kurių tokių maisto produktų gerokai padaugėjo, būtina peržiūrėti reikalavimus kūdikiams skirtiems mišiniams, pavyzdžiui, pesticidų naudojimo tokių mišinių gamybai skirtuose produktuose, pesticidų liekanų, tokių mišinių ženklavimo, pateikimo, reklamavimo, pardavimo skatinimo ir komercinės veiklos reikalavimus, kurie prireikus taip pat turėtų būti taikomi specialiosios medicininės paskirties maisto produktams, sukurtiems kūdikių mitybiniais poreikiams tenkinti;
- (31) Sąjungos rinkoje atsiranda vis daugiau pieno gėrimų ir panašių produktų, kurie reklamuojami kaip itin tinkami mažiems vaikams. Tokie produktai, kurie gali būti pagaminti iš gyvūninės arba augalinės kilmės baltymų, pavyzdžiui, karvių pieno, ožkų pieno, sojų arba ryžių, dažnai parduodami kaip „pienas augantiems vaikams“ arba „pienas paūgėjusiems kūdikiams“ ar pan. Nors šie produktai šiuo metu reglamentuojami įvairiais Sąjungos teisės aktais, pavyzdžiui, reglamentais (EB) Nr. 178/2002, (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006, bei Direktyva 2009/39/EB, jiems nėra taikomos esamos specialiosios priemonės, taikomos kūdikiams ir mažiems vaikams skirtiems maisto produktams. Esama skirtingų nuomonių, ar tokie produktai tenkina gyventojų grupės, kuriai jie skirti, konkrečius mitybinius poreikius. Todėl Komisija, pasikonsultavusi su Taryba, turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl būtinybės, jei tokios esama, nustatyti specialias nuostatas dėl sudėties, ženklinimo ir prireikus kitų reikalavimų, susijusių su tais produktais, rūšių. Šioje ataskaitoje turėtų būti aptarti, *inter alia*, mažų vaikų mitybiniai poreikiai ir tų produktų vaidmuo jų mityboje, atsižvelgiant į mažų vaikų vartojimo būdą, reikalingą maistinių medžiagų kiekį ir į teršalų bei pesticidų mažiems vaikams keliamos rizikos lygius. Ataskaitoje taip pat turėtų būti aptarta tokių produktų sudėtis ir tai, ar jų maistinė vertė, palyginti su įprastu racionu, būtina nuo motinos pieno atpratnamam vaikui, yra nors kiek didesnė. Komisija galėtų kartu su šia ataskaita pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;
- (32) Direktyvoje 2009/39/EB nustatyta, kad gali būti priimtos specialiosios nuostatos dėl dviejų specialiųjų kategorijų maisto produktų, priskiriamų specialiosios mitybinės paskirties produktams: intensyvių fizinių krūvi patiriančioms žmonėms, ypač sportininkams, skirtų maisto produktų ir nuo angliavandenių apykaitos sutrikimų kenčiantiems žmonėms (sergantiems diabetu) skirtų maisto produktų. Dėl specialiųjų nuostatų, susijusių su nuo angliavandenių apykaitos sutrikimų kenčiantiems žmonėms (sergantiems diabetu) skirtais maisto produktais, 2008 m. birželio 26 d. Komisijos ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai „Maisto produktai asmenims, kurių angliavandenių apykaita yra sutrikusi (diabetikams)“ skirtų maisto produktų padaryta išvada, kad nėra pakankamo mokslinio pagrindo specialiesiems sudėties reikalavimams nustatyti. Dėl maisto produktų, skirtų intensyvių fizinių krūvi patiriančioms žmonėms, ypač sportininkams, nebuvo galimybių sėkmingai susitarti, kad būtų parengtos specialiosios nuostatos, nes labai skyrėsi valstybių narių ir suinteresuotųjų subjektų nuomonės dėl specialiųjų teisės aktų taikymo srities, dėl maisto produktų pakategorių, kurios turėtų būti įtrauktos, dėl sudėties reikalavimų nustatymo kriterijų ir galimo poveikio produktų kūrimo inovacijoms. Todėl šiame etape neturėtų būti kuriama specialiųjų nuostatų. Tuo tarpu, remiantis maisto ūkio subjektų pateiktais prašymais, atitinkami teiginiai buvo nagrinėjami dėl leidimo išdavimo pagal Reglamentą (EB) Nr. 1924/2006;
- (33) vis dėlto, esama skirtingų nuomonių, ar reikia papildomų taisyklių, kad būtų užtikrinta pakankama sportininkams skirtų maisto produktų, vadinamųjų maisto produktų, skirtų intensyvių fizinių krūvi patiriančioms asmenims, vartotojų apsauga. Todėl Komisija turėtų būti raginama pateikti, pasikonsultavusi su Taryba, Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl būtinybės, jei tokios esama, nustatyti nuostatas dėl sportininkams skirtų maisto produktų. Konsultuojantis su Taryba turėtų būti atsižvelgta į 2001 m. vasario 28 d. Maisto produktų mokslinio komiteto ataskaitą dėl intensyvių fizinių krūvi patiriančioms žmonėms, ypač sportininkams, skirtų maisto produktų sudėties ir specifikacijos. Ataskaitoje Komisija turėtų visų pirma įvertinti, ar būtinos nuostatos siekiant užtikrinti vartotojų apsaugą;
- (34) Komisija turėtų galėti patvirtinti technines gaires, skirtas palengvinti maisto verslo operatoriaus, ypač MVĮ, šio reglamento reikalavimų laikymąsi;
- (35) atsižvelgiant į esamą padėtį rinkoje ir į direktyvas 2006/125/EB ir 2006/141/EB bei Reglamentą (EB) Nr. 953/2009, tikslinga nustatyti ir į šio reglamento priedą įtraukti Sąjungos sąrašą, į kurį būtų įtraukiamos medžiagos, priklausančios šioms medžiagų kategorijoms: vitaminai, mineralai, aminorūgštys, karnitinas ir taurinas, nukleotidai, cholinas ir inozitolis. Į šiame reglamente nurodytų kategorijų maisto produktus iš toms kategorijoms priklausančių medžiagų turėtų būti leidžiama pridėti tik tų medžiagų, kurios yra įtrauktos į Sąjungos sąrašą. Įtraukiant medžiagas į Sąjungos sąrašą, turėtų būti nurodoma, į kurios iš šiame reglamente nurodytų maisto produktų kategorijų tokių medžiagų galima pridėti;

- (36) tai, kad medžiagos įtraukiamos į Sąjungos sąrašą, neturėtų reikšti, kad būtina ar pageidautina jų pridėti į vienos ar daugiau šiame reglamente nurodytų maisto produktų kategorijų. Sąjungos sąrašas skirtas tik informuoti, kurių medžiagų, priklausančių tam tikroms medžiagų kategorijoms, leidžiama dėti į vienos ar daugiau kategorijų maisto produktus, kuriems taikomas šis reglamentas, o specialiais sudėties reikalavimais siekiama nustatyti kiekvienos šiame reglamente nurodytos kategorijos maisto produktų sudėtį;
- (37) tam tikrų medžiagų, kurių gali būti pridėdama į maisto produktus, kuriems taikomas šis reglamentas, galėtų būti pridėta technologiniais tikslais kaip maisto priedų, dažiklių ar kvapiųjų medžiagų ar kitais panašiais tikslais, įskaitant leidžiamus vynininkystės metodus ir procesus, numatytus atitinkamuose maisto produktus reglamentuojančiuose Sąjungos teisės aktuose. Šiuo klausimu tų medžiagų specifikacijos nustatomos Sąjungos lygiu. Tikslinga, kad tos specifikacijos medžiagoms būtų taikomos neatsižvelgiant į jų naudojimo maisto produktuose tikslą, jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip;
- (38) į Sąjungos sąrašą įtrauktų medžiagų, kurių grynumo kriterijai Sąjungos lygiu dar nenustatyti ir siekiant užtikrinti aukštą sveikatos apsaugos lygį, turėtų būti taikomi bendrai priimtini grynumo kriterijai, rekomenduoti tarptautinių organizacijų ar agentūrų, įskaitant Maisto ir žemės ūkio organizacijos/PSO jungtinį maisto priedų ekspertų komitetą (JMPEK) ir Europos farmakopėja, bet jais neapsiribojant. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama toliau taikyti nacionalines taisykles, nustatančias griežtesnius grynumo kriterijus, nepažeidžiant SESV nustatytų taisyklių;
- (39) siekiant nustatyti konkrečius reikalavimus maisto produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, kategorijoms pagal SESV 290 straipsnį, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, nustatančius specialiuosius šiame reglamente nurodytų kategorijų maisto produktų sudėties ir informacijos apie juos reikalavimus, įskaitant Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 papildančius ženklinimo reikalavimus ar nukrypti nuo jo leidžiančias nuostatas, ir leidimus vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą. Be to, siekiant sudaryti galimybę vartotojams greitai pasinaudoti technologijų ir mokslo pažanga, ypač inovatyvių produktų srityje, ir taip skatinti inovacijas, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus dėl reguliarių tų specialiųjų reikalavimų atnaujinimų, atsižvelgiant į visus atitinkamus duomenis, įskaitant suinteresuotųjų subjektų pateiktus duomenis. Be to, siekiant atsižvelgti į technikos pažangą, mokslo pasiekimus ar vartotojų sveikatos aspektus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus dėl kitų medžiagų kategorijų, turinčių maistinių arba fiziologinių poveikį, įtraukimo į Sąjungos sąrašą arba dėl tokių kategorijų išbraukimo iš medžiagų, kurioms taikomas Sąjungos sąrašas, kategorijų. Siekiant tų pačių tikslų ir laikantis šiame reglamente nustatytų papildomų reikalavimų, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai iš dalies keisti Sąjungos sąrašą įtraukiant naują medžiagą, išbraukiant medžiagą, arba įtraukiant, išbraukiant arba keičiant su kuria nors medžiaga susijusius Sąjungos sąrašą pateikiamus elementus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (40) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nuspręsti, ar tam tikras maisto produktas patenka į šio reglamento taikymo sritį ir kuriai maisto produktų kategorijai jis priskirtinas. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojama laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾;
- (41) šiuo metu teiginių „be glitimo“ ir „labai mažas glitimo kiekis“ naudojimo taisyklės yra nustatytos Reglamente (EB) Nr. 41/2009. Tuo reglamentu suderinama vartotojams teikiama informacija apie tai, kad maisto produktuose nėra glitimo arba kad juose yra sumažintas glitimo kiekis, ir nustatomos specialiosios taisyklės, skirtos maisto produktams, kurie yra specialiai pagaminti, paruošti ir (arba) apdoroti, taip, kad būtų sumažintas vienos ar daugiau sudedamųjų dalių, kuriose yra glitimo, glitimo kiekis arba kad tokios sudedamosios dalys, kuriose yra glitimo, būtų pakeistos, taip pat skirtos kitiems maisto produktams, kurie pagaminti tik iš tokių sudedamųjų dalių, kuriose glitimo savaime nėra. Reglamente (ES) Nr. 1169/2011 nustatomos taisyklės, reglamentuojančios informaciją, kuri turi būti teikiama apie tam tikrų sudedamųjų dalių, pavyzdžiui sudedamųjų dalių, kuriose yra glitimo, turinčių moksliskai įrodytą alerginį arba netoleravimo poveikį, buvimą visuose maisto produktuose, įskaitant nefasuotus maisto produktus, kad vartotojai, ypač maisto produktui alergiški ar jo netoleruojantys vartotojai, pavyzdžiui glitimo netoleruojantys asmenys, galėtų rinktis jiems saugius maisto

(¹) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- produktus turėdami pakankamai informacijos. Dėl aiškumo ir nuoseklumo, teiginių „be glitimo“ ir „labai mažas glitimo kiekis“ naudojimo taisyklės turėtų būti reglamentuojamos ir Reglamente (ES) Nr. 1169/2011. Teisės aktais, kurie turi būti priimti pagal Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 siekiant perkelti taisykles dėl teiginių „be glitimo“ ir „labai mažas glitimo kiekis“ naudojimo, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 41/2009, turėtų būti užtikrinta bent tokio paties lygio apsauga glitimo netoleruojantiems žmonėms, kokią dabar užtikrina Reglamentas (EB) Nr. 41/2009. Tų taisyklių perkėlimas turėtų būti užbaigtas iki šio reglamento taikymo pradžios. Be to, Komisija turėtų apsvarstyti, kaip užtikrinti, kad glitimo netoleruojantys žmonės būtų tinkamai informuojami apie tai, kuo maisto produktai, kurie yra specialiai pagaminti, paruošti ir (arba) apdoroti taip, kad būtų sumažintas vienos ar daugiau sudedamųjų dalių, kuriose yra glitimo, glitimo kiekis, skiriasi nuo kitų maisto produktų, kurių sudedamosiose dalyse glitimo savaimė nėra;
- (42) ženklavimo ir sudėties informacijos, kuria nurodoma, ar maisto produktuose yra laktozės arba ar juose yra sumažintas laktozės kiekis, taisyklės šiuo metu Sąjungos lygiu nėra suvienodintos. Vis dėlto, tos nuorodos svarbios laktozės netoleruojantiems žmonėms. Reglamente (ES) Nr. 1169/2011 nustatomos taisyklės, reglamentuojančios informaciją, kuri turi būti teikiama apie medžiagas, turinčias moksliskai įrodytą alerginį arba netoleravimo poveikį, kad vartotojai, pavyzdžiui, laktozės netoleruojantys vartotojai, galėtų rinktis jiems saugius maisto produktus turėdami pakankamai informacijos. Siekiant aiškumo ir nuoseklumo, teiginių, kuriais nurodoma, ar maisto produktuose yra laktozės arba ar juose yra sumažintas laktozės kiekis, naudojimo taisyklės turėtų būti reglamentuojamos Reglamente (ES) Nr. 1169/2011, atsižvelgiant į 2010 m. rugsėjo 10 d. Tarnybos mokslinę nuomonę dėl laktozės toleravimo slenksčio esant laktozės netoleravimui ir galaktozemijai;
- (43) „raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti“, skirti daliai paros raciono pakeisti, laikomi specialiosios mitybinės paskirties maisto produktais ir šiuo metu reglamentuojami specialiosiomis taisyklėmis pagal Direktyvą 96/8/EB. Vis dėlto rinkoje pasirodė vis daugiau maisto produktų, skirtų visiems gyventojams, apie kuriuos pranešama vartojant teiginius, kurie pristatomi kaip teiginiai apie sveikatingumą – svoriui kontroliuoti. Siekiant išvengti bet kokio galimo nesusipratimo šioje grupėje dėl maisto produktų, parduodamų svoriui kontroliuoti, ir siekiant Sąjungos teisės aktų teisinio tikrumo ir nuoseklumo, tokie teiginiai turėtų būti reglamentuojami tik Reglamentu (EB) Nr. 1924/2006 ir turėtų atitikti jo reikalavimus. Todėl būtina, kad techniniai pritaikymai padaryti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1924/2006, susiję su teiginiais apie sveikatingumą, kuriuose kalbama apie kūno svorio kontrolę, ir padaryti maisto produktų, kurie pateikiami kaip „raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti“ atžvilgiu, ir tokių teiginių vartojimo sąlygų, reglamentuojamų Direktyvoje 96/8/EB atžvilgiu, būtų atlikti iki šio reglamento taikymo pradžios;
- (44) šiuo reglamentu nedaromas poveikis pareigai gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus, įskaitant saviraiškos laisvę, įtvirtintus Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnyje, kartu su 52 straipsniu ir kitose atitinkamose nuostatose;
- (45) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti tam tikrų maisto produktų kategorijų sudėties ir informacijos apie juos reikalavimus, nustatyti medžiagų, kurių gali būti pridedama į tam tikras maisto produktų kategorijas, Sąjungos sąrašą ir nustatyti Sąjungos sąrašo atnaujinimo taisyklės, valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl tų tikslų dėl siūlomų veiksmų masto būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (46) Direktyvoje 92/52/EEB nustatyta, kad pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai, eksportuojami arba reeksportuojami iš Sąjungos, turi atitikti Sąjungos teisės aktus, nebent kitaip reikalautų importuojanti šalis arba būtų nustatyta tos šalies nuostatose. Tas principas jau nustatytas maisto produktams Reglamente (EB) Nr. 178/2002. Todėl dėl supaprastinimo ir teisinio aiškumo Direktyva 92/52/EEB turėtų būti panaikinta;
- (47) Direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB, 2006/141/EB, 2009/39/EB, ir Reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009 taip pat turėtų būti panaikinti;
- (48) būtina numatyti tinkamas pereinamojo laikotarpio priemones, kurios sudarytų galimybę maisto verslo operatoriams prisitaikyti prie šio reglamento reikalavimų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomi šių kategorijų maisto produktų sudėties ir informacijos apie juos reikalavimai:

- a) pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai;
- b) perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktų;
- c) specialiosios medicininės paskirties maisto produktų;
- d) viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti.

2. Šiuo reglamentu nustatomas medžiagų, kurių gali būti pridėdama į vienos ar daugiau 1 dalyje nurodytų maisto produktų kategorijų, Sąjungos sąrašas ir to sąrašo atnaujinimui taikomos taisyklės.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) maisto produkto, maisto verslo operatoriaus, mažmeninės prekybos ir pateikimo rinkai apibrėžtys, nustatytos atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje ir 3 straipsnio 3, 7 ir 8 punktuose;
- b) fasuoto maisto produkto, ženklinimo ir dirbtinai sukurtos nanomedžiagos apibrėžtys, nustatytos atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 2 straipsnio 2 dalies e, j ir t punktuose;
- c) teiginio apie maistingumą ir teiginio apie sveikatingumą apibrėžtys, nustatytos atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 2 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose.

2. Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) kūdikis – vaikas iki dvylikos mėnesių amžiaus;

- b) mažas vaikas – vaikas nuo vienerių iki trejų metų amžiaus;

- c) pradinio maitinimo kūdikių mišiniai – kūdikiams skirti maisto produktai, visiškai patenkinantys tokių kūdikių mitybos poreikius pirmaisiais gyvenimo mėnesiais, kol juos pradėdama atitinkamai papildomai maitinti;

- d) tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai – maisto produktai, skirti atitinkamai papildomai maitinti pradedamiems kūdikiams – pagrindinis palaipsniui įvairinamos tokių kūdikių mitybos skystasis komponentas;

- e) perdirbti grūdiniai maisto produktai – maisto produktai:

- i) skirti specialiems geros sveikatos būklės kūdikių, kol jie atpratunami nuo motinos pieno, ir geros sveikatos būklės mažų vaikų mitybos poreikiams tenkinti kaip papildomi jų mitybos komponentai ir (arba) skirti jų laipsniškam prisitaikymui prie įprastos mitybos; ir

- ii) kurie priskiriami vienai iš šių kategorijų:

— įprasti grūdiniai produktai, kurie yra atgaminami ar turi būti atgaminami pridėdant pieno ar kitų tinkamų maistinių skysčių;

— grūdiniai produktai su pridėtais baltymingais produktais, kurie yra atgaminami ar turi būti atgaminami pridėdant vandens ar kitų baltymų neturinčių skysčių;

— makaronai, kurie turi būti vartojami išvirti vandenyje ar kituose tinkamuose skysčiuose;

— džiovėsiai ir sausainiai, kurie vartojami tiesiogiai arba, juos susmulkinus - kartu su vandeniu, pienu ar kitais tinkamais skysčiais;

- f) kūdikiams skirti maisto produktai – maisto produktai, skirti specialiems geros sveikatos būklės kūdikių, kol jie atpratunami nuo motinos pieno, ir geros sveikatos būklės mažų vaikų mitybos poreikiams tenkinti kaip papildomi jų mitybos ir (arba) jų laipsniško prisitaikymo prie įprastos mitybos komponentai, išskyrus:

- i) perdirbtus grūdinius maisto produktus; ir

- ii) mažiems vaikams skirtus pieno gėrimus ir panašius produktus;

- g) specialiosios medicininės paskirties maisto produktai – specialiai perdirbti arba sukurti maisto produktai dietinei pacientų, įskaitant kūdikius, mitybai, vartojami prižiūrint

medikams, kurie skirti visiškai arba iš dalies jais maitinti tuos pacientus, kurie turi ribotą, susilpnėjusią arba sutrikusią galimybę įsisavinti, virškinti, absorbuoti, metabolizuoti arba šalinti įprastus maisto produktus arba tam tikras juose esančias maistines medžiagas arba jų apykaitos produktus, arba kuriems medikai kelia kitokių mitybos reikalavimų, kurių neįmanoma patenkinti tik keičiant įprastą racioną;

- h) viso paros raciono pakaitalas svoriui kontroliuoti – maisto produktai, sukurti specialiai sumažinto energijos kiekio dietoms svoriui mažinti, kurie, jei yra vartojami pagal maisto verslo operatoriaus nurodymus, pakeičia visą paros racioną.

3 straipsnis

Sprendimai dėl aiškinimo

Siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento įgyvendinimą, Komisija priimdama įgyvendinimo aktus gali nuspręsti:

- a) ar atitinkamas maisto produktas patenka į šio reglamento taikymo sritį;
- b) kuriai konkrečiai 1 straipsnio 1 dalyje nurodytai maisto produkto kategorijai priskiriamas atitinkamas maisto produktas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 straipsnis

Pateikimas rinkai

1. 1 straipsnio 1 dalyje nurodyti maisto produktai gali būti pateikiami rinkai, tik tuo atveju, jei jie atitinka šio reglamento reikalavimus.

2. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus maisto produktus leidžiama tiekti mažmeninės prekybos rinkai tik kaip fasuotus maisto produktus.

3. Valstybės narės negali dėl su maisto produktų sudėtimi, gamyba, pateikimu ar ženkliniu susijusių priežasčių riboti ar drausti maisto produktų, kurie atitinka šio reglamento reikalavimus, pateikimą rinkai.

5 straipsnis

Atsargumo principas

Siekiant užtikrinti aukštą asmenų, kuriems skirti šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nurodyti maisto produktai, sveikatos

apsaugos lygį, taikomas atsargumo principas, įtvirtintas Reglamento (EB) Nr. 178/2002 7 straipsnyje.

II SKYRIUS

SUDĖTIES IR INFORMACIJOS REIKALAVIMAI

1 SKIRSNIS

Bendrieji reikalavimai

6 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. 1 straipsnio 1 dalyje nurodyti maisto produktai turi atitikti visus maisto produktus reglamentuojančius Sąjungos teisėje nustatytus reikalavimus.

2. Šiame reglamente nustatytiems reikalavimams taikoma pirmenybė visų kitų prieštaraujančių reikalavimų, nustatytų maisto produktams taikomoje Sąjungos teisėje, atžvilgiu.

7 straipsnis

Tarnybos nuomonės

Tarnyba teikia mokslines nuomones, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 22 ir 23 straipsniuose, šio reglamento taikymo tikslais. Tomis nuomonėmis mokslškai pagrindžiamos visos pagal šį reglamentą priimamos Sąjungos priemonės, galinčios turėti poveikio visuomenės sveikatai.

8 straipsnis

Galimybė susipažinti su dokumentais

Paraiškų dėl galimybės susipažinti su dokumentais, kuriems taikomas šis reglamentas, atžvilgiu Komisija taiko 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽¹⁾.

9 straipsnis

Bendrieji sudėties ir informacijos reikalavimai

1. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų maisto produktų sudėtis turi būti tokia, kad būtų galima patenkinti asmenų, kuriems jie skirti, mitybos poreikius ir kad jie jiems tikėtų, remiantis visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis.

2. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų maisto produktų sudėtyje neturi būti jokios medžiagos tiek, kad ji keltų pavojų asmenų, kuriems jie skirti, sveikatai.

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

Medžiagų, kurios yra dirbtinai sukurtos nanomedžiagos, atveju atitiktis pirmoje pastraipoje nurodytam reikalavimui įrodoma, jei reikia, tinkamais bandymų metodais.

3. Remiantis visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis, medžiagos, kurių pridedama į 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus maisto produktus siekiant laikytis šio straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, turi būti biologiškai įsisavinamos žmogaus organizmo, turi turėti maistinį arba fiziologinį poveikį ir turi būti tinkamos asmenims, kuriems tie maisto produktai yra skirti.

4. Nedarant poveikio šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies taikymui, šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nurodytuose maisto produktuose gali būti medžiagų, kurioms taikomas Reglamento (EB) Nr. 258/97 1 straipsnis, jeigu tos medžiagos atitinka pateikimo rinkai reikalavimus pagal tą Reglamentą.

5. Ženklinant, pateikiant ir reklamuojant 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus maisto produktus turi būti pateikta informacija apie tinkamą tokių maisto produktų vartojimą, ji neturi klaidinti ir tokiems maisto produktams neturi būti priskiriamos žmogaus ligų profilaktinės ar gydomosios savybės ar leidžiama suprasti, kad tie maisto produktai jomis pasižymi.

6. 5 dalimi neužkertamas kelias skleisti naudingą informaciją ar rekomendacijas, išimtinai skirtas kvalifikuotiems medicinos, mitybos, farmacijos specialistams ar kitiems už motinos priežiūrą ir vaiko priežiūrą atsakingiems sveikatos priežiūros specialistams.

10 straipsnis

Papildomi reikalavimai pradinio maitinimo kūdikių mišiniams ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniams

1. Pradinio maitinimo kūdikių mišinių ir tolesnio maitinimo kūdikių mišinių ženklavimas, pateikimas ir reklama turi nesukelti noro nemaitinti krūtimi.

2. Ženklinant, pateikiant ir reklamuojant pradinio maitinimo kūdikių mišinius ir ženklinant tolesnio maitinimo kūdikių mišinius nenaudojami tokių mišinių naudojimą galintys idealizuoti kūdikių atvaizdai arba kiti paveikslėliai ar tekstas.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos taikymui, leidžiama naudoti grafinius vaizdus, skirtus pradinio maitinimo kūdikių mišiniams bei tolesnio maitinimo kūdikių mišiniams lengvai identifikuoti ir paruošimo būdai paaiškinti.

2 SKIRSNIS

Specialieji reikalavimai

11 straipsnis

Specialieji sudėties ir informacijos reikalavimai

1. Laikantis bendrųjų 6 ir 9 straipsniuose nustatytų reikalavimų, 10 straipsnio papildomų reikalavimų ir atsižvelgiant į susijusią technikos ir mokslo pažangą, Komisijai pagal 18 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems maisto produktams taikomų specialiųjų sudėties reikalavimų, išskyrus priede įtvirtintus reikalavimus;
- b) pesticidų naudojimo produktuose, skirtuose 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems maisto produktams gaminti, ir pesticidų liekanų koncentracijos tokiuose maisto produktuose specialiųjų reikalavimų. Tie specialieji reikalavimai 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų kategorijų maisto produktams bei specialiosios medicininės paskirties maisto produktams, sukurtiems kūdikių ir mažų vaikų mitybiniais poreikiams tenkinti turi būti reguliariai atnaujinami ir, *inter alia*, apimti nuostatas, skirtas kuo labiau apriboti pesticidų naudojimą;
- c) 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų maisto produktų ženklavimo, pateikimo ir reklamavimo specialiųjų reikalavimų, įskaitant leidimus vartoti teiginius apie jų maistingumą ir sveikatingumą;
- d) reikalavimų pranešimui apie 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų maisto produktų pateikimą rinkai, kad būtų galima sudaryti palankesnes sąlygas tokių maisto produktų veiksmingai oficialiai stebėsenai atlikti ir, kuriais remiantis maisto verslo operatoriai praneštų valstybės (-ių) narės (-ių), kurioje (-iose) prekiaujama tuo maisto produktu, kompetentingai valdžios institucijai;
- e) su pradinio maitinimo kūdikių mišinių pardavimo skatinimo ir komercine veikla susijusių reikalavimų;
- f) informacijos, kuri turi būti teikiama apie kūdikių ir mažų vaikų maitinimą siekiant užtikrinti tinkamą informavimą apie atitinkamą maitinimo praktiką, reikalavimų;
- g) specialiosios medicininės paskirties maisto produktams, sukurtiems kūdikių mitybiniais poreikiams tenkinti, taikytinų specialiųjų reikalavimų, įskaitant sudėties reikalavimus ir

reikalavimus dėl atitinkamai pesticidų naudojimo produktuose, skirtuose tokiems maisto produktams gaminti, pesticidų liekanų, ženklinimo, pateikimo, reklamavimo bei pardavimo skatinimo ir komercinės veiklos.

Tie deleguotieji aktai priimami ne vėliau kaip 2015 m. liepos 20 d.

2. Laikantis 6 ir 9 straipsniais nustatytų bendrųjų reikalavimų, 10 straipsnio papildomų reikalavimų ir atsižvelgiant į atitinkamą technikos ir mokslo pažangą, įskaitant suinteresuotųjų šalių pateiktus su inovatyviais produktais susijusius duomenis, Komisijai pagal 18 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant atnaujinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus aktus.

Jeigu su naujai atsiradusiu pavojumi sveikatai susijusiais atvejais yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, pagal šią dalį priimtiems deleguotiesiems aktams taikoma 19 straipsnyje numatyta procedūra.

12 straipsnis

Mažiems vaikams skirti pieno gėrimai ir panašūs produktai

Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 20 d. Komisija, pasikonsultavusi su Taryba, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl būtinybės, jei tokios esama, nustatyti specialias nuostatas dėl sudėties ir ženklinimo reikalavimų ir, prireikus, kitų rūšių reikalavimų mažiems vaikams skirtiems pieno gėrimams ir panašioms produktams. Ataskaitoje Komisija aptaria, *inter alia*, mažų vaikų mitybinius poreikius, tų produktų vaidmenį mažų vaikų mityboje ir ar jų maistinė vertė, palyginti su įprastu racionu, būtina nuo motinos pieno atpratnamam vaikui, būtų nors kiek didesnė. Komisija, prireikus, gali kartu su tokia ataskaita pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

13 straipsnis

Sportininkams skirti maisto produktai

Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 20 d. Komisija, pasikonsultavusi su Taryba, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl būtinybės, jei tokios esama, nustatyti nuostatas dėl sportininkams skirtų maisto produktų. Komisija, prireikus, gali kartu su tokia ataskaita pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

14 straipsnis

Techninės gairės

Komisija gali patvirtinti technines gaires, siekiant palengvinti maisto verslo operatoriams, ypač MVĮ, šio skyriaus ir III skyriaus reikalavimų laikymąsi.

III SKYRIUS

SAJUNGOS SĄRAŠAS

15 straipsnis

Sąjungos sąrašas

1. Į vienos ar kelių 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų kategorijų maisto produktus gali būti pridėdama šioms medžiagų kategorijoms priskiriamų medžiagų, jeigu tos medžiagos yra įtrauktos į priede pateikiamą Sąjungos sąrašą ir atitinka Sąjungos sąraše nurodytus elementus, jame pateikiamus vadovaujantis šio straipsnio 3 dalimi:

- a) vitaminų;
- b) mineralų;
- c) aminorūgščių;
- d) karnitino ir taurino;
- e) nukleotidų;
- f) cholino ir inozitolio.

2. Į Sąjungos sąrašą įtrauktos medžiagos atitinka bendruosius 6 ir 9 straipsniuose nustatytus reikalavimus ir, atitinkamais atvejais, pagal 11 straipsnį nustatytus specialiuosius reikalavimus.

3. Sąjungos sąraše pateikiami šie elementai:

- a) 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų maisto produktų, į kuriuos galima dėti šio straipsnio 1 dalyje išvardytoms medžiagų kategorijoms priklausančių medžiagų, kategorija;
- b) medžiagos pavadinimas, aprašymas ir, atitinkamais atvejais, jos formos specifikacijos;
- c) atitinkamais atvejais, medžiagos naudojimo sąlygos;
- d) atitinkamais atvejais, medžiagai taikomi grynumo kriterijai.

4. Maisto produktams taikomuose Sąjungos teisės aktuose nustatyti grynumo kriterijai, kurie taikomi į Sąjungos sąrašą įtrauktoms medžiagoms, kai jos naudojamos šiame reglamente nenurodytos paskirties maisto produktams gaminti, toms medžiagoms taikomi ir tais atvejais, kai jos naudojamos šiame reglamente aptariamais tikslais, nebent šiame reglamente būtų nurodyta kitaip.

5. Į Sąjungos sąrašą įtrauktoms medžiagoms, kurioms maisto produktams taikomuose Sąjungos teisės aktuose grynumo kriterijai nenustatyti, taikomi tarptautinių institucijų rekomenduojami bendrai priimtini grynumo kriterijai iki tol, kol tokie kriterijai patvirtinami.

Valstybės narės gali palikti galioti nacionalines taisykles, nustatančias griežtesnius grynumo kriterijus.

6. Siekiant atsižvelgti į technikos pažangą, mokslo pasiekimus ar vartotojų sveikatos apsaugos aspektus, Komisijai pagal 18 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su šio straipsnio 1 dalyje išvardytomis medžiagų kategorijomis, dėl:

- a) medžiagų kategorijos išbraukimo;
- b) mitybinį ar fiziologinį poveikį turinčių medžiagų kategorijos įtraukimo.

7. Į 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus maisto produktus gali būti pridėdama medžiagų, priklausančių šio straipsnio 1 dalyje neišvardytoms kategorijoms, jeigu tos medžiagos atitinka 6 ir 9 straipsniuose išdėstytus bendruosius reikalavimus ir, atitinkamai atvejais, pagal 11 straipsnį nustatytus specialiuosius reikalavimus.

16 straipsnis

Sąjungos sąrašo atnaujinimas

1. Laikantis bendrųjų 6 ir 9 straipsniuose nustatytų reikalavimų ir, atitinkamai atvejais, pagal 11 straipsnį nustatytų specialiųjų reikalavimų bei siekiant atsižvelgti į technikos pažangą, mokslo pasiekimus ar vartotojų sveikatos apsaugos aspektus, pagal 18 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl priedo dalinio keitimo šiais tikslais

- a) siekiant įtraukti naują medžiagą į Sąjungos sąrašą;
- b) siekiant išbraukti medžiagą iš Sąjungos sąrašo;
- c) siekiant įtraukti, išbraukti arba keisti 15 straipsnio 3 dalyje nurodytus elementus.

2. Jei atsižvelgiant į naujus pavojus sveikatai būtina imtis neatidėliotinių priemonių, pagal šį straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams taikoma 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

IV SKYRIUS

PROCEDŪRINĖS NUOSTATOS

17 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas, įsteigtas Reglamentu (EB) Nr. 178/2002.

Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma.

18 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. Įgaliojimai priimti 11 straipsnyje, 15 straipsnio 6 dalyje ir 16 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. liepos 19 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 11 straipsnyje, 15 straipsnio 6 dalyje ir 16 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 11 straipsnį, 15 straipsnio 6 dalį ir 16 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

19 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškama 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.

2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 18 straipsnio 5 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyva 2009/39/EB panaikinama nuo 2016 m. liepos 20 d. Nuorodos į panaikintą aktą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

2. Direktyva 92/52/EEB ir Reglamentas (EB) Nr. 41/2009 panaikinami nuo 2016 m. liepos 20 d.

3. Nedarant poveikio 4 dalies pirmos pastraipos taikymui, Direktyva 96/8/EB maisto produktams, kurie pateikiami kaip pakeičiantys vieną ar daugiau valgymų per parą, netaikoma nuo 2016 m. liepos 20 d.

4. Reglamentas (EB) Nr. 953/2009 ir direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB panaikinami nuo 11 straipsnio 1 dalyje nurodytų deleguotųjų aktų taikymo pradžios dienos.

Jeigu Reglamentas (EB) Nr. 953/2009, direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB, 2006/141/EB ir šis reglamentas vieni kitiems prieštarauja, pirmenybė teikiama šiam reglamentui.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. birželio 12 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

21 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais maisto produktais, neatitinkančiais šio reglamento, bet atitinkančiais Direktyvos 2009/39/EB, ir, kiek taikoma, Reglamento (EB) Nr. 953/2009 ir direktyvų 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB reikalavimus bei pateiktais rinkai arba paženklin-tais anksčiau nei 2016 m. liepos 20 d., gali būti prekiaujama po tos datos, kol baigsis tų maisto produktų atsargos.

Jei šio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nurodytų deleguotųjų aktų taikymo data yra vėlesnė nei 2016 m. liepos 20 d., 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais maisto produktais, atitinkančiais šio reglamento, ir, kiek taikoma, Reglamento (EB) Nr. 953/2009 ir direktyvų 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB reikalavimus, bet neatitinkančiais tų deleguotųjų aktų, pateiktais rinkai arba paženklin-tais anksčiau nei tų dele-guotųjų aktų taikymo pradžios diena, gali būti prekiaujama po tos dienos, kol baigsis tų maisto produktų atsargos.

2. Maisto produktais, kurie nėra minimi šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje, tačiau kurie pateikti rinkai arba paženklin-ti laikantis Direktyvos 2009/39/EB ir Reglamento (EB) Nr. 953/2009 ir, kiek taikoma, Direktyvos 96/8/EB ir Reglamento (EB) Nr. 41/2009 anksčiau nei 2016 m. liepos 20 d., gali būti prekiaujama po tos dienos, kol baigsis tų maisto produktų atsar-gos.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2016 m. liepos 20 d., išskyrus:

— 11, 16, 18 ir 19 straipsnius, kurie taikomi nuo 2013 m. liepos 19 d.;

— 15 straipsnį ir šio reglamento priedą, kurie taikomi nuo 11 straipsnio 1 dalyje nurodytų deleguotųjų aktų taikymo pradžios dienos.

Tarybos vardu
Pirmininkė
L. CREIGHTON

PRIEDAS

15 straipsnio 1 dalyje nurodytas Sąjungos sąrašas

Medžiaga		Maisto produktų kategorija				
		Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialio-sios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti	
Vitaminai	Vitaminas A	retinolis	X	X	X	X
		retinilo acetatas	X	X	X	X
		retinilo palmitatas	X	X	X	X
		b-karotenas		X	X	X
	Vitaminas D	ergokalciferolis	X	X	X	X
		cholecalciferolis	X	X	X	X
	Vitaminas E	D-alfa-tokoferolis	X	X	X	X
		DL-alfa-tokoferolis	X	X	X	X
		D-alfa-tokoferilacetatas	X	X	X	X
		DL-alfa-tokoferilacetatas	X	X	X	X
		D-alfa-tokoferilo rūgšties sukcinatas			X	X
		D-alfa-tokoferil-polietilenglikol-1000-sukcinatas (TPGS)			X	
	Vitaminas K	filochinonas (fitomenadionas)	X	X	X	X
		menachinonas (¹)			X	X
	Vitaminas C	L-askorbo rūgštis	X	X	X	X
		natrio L-askorbatas	X	X	X	X
		kalcio L-askorbatas	X	X	X	X
		kalio L-askorbatas	X	X	X	X
		L-askorbil- 6-palmitatas	X	X	X	X

Medžiaga		Maisto produktų kategorija			
		Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialio-sios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti
Mineralinės medžiagos	Tiaminas				
	tiamino hidrochloridas	X	X	X	X
	tiamino mononitratas	X	X	X	X
	Riboflavinai				
	riboflavinai	X	X	X	X
	natrio riboflavin-5'-fosfatas	X	X	X	X
	Niacinas				
	nikotino rūgštis	X	X	X	X
	nikotinamidas	X	X	X	X
	Vitaminas B ₆				
	piridoksino hidrochloridas	X	X	X	X
	piridoksin-5'-fosfatas	X	X	X	X
	piridoksino dipalmitatas		X	X	X
	Foliatai				
	folio rūgštis (pterilmonoglutamo rūgštis)	X	X	X	X
	kalcio-L-metilfoliatas			X	X
	Vitaminas B ₁₂				
	cianokobalaminas	X	X	X	X
	hidroksokobalaminas	X	X	X	X
	Biotinas				
D-biotinas	X	X	X	X	
Pantoteno rūgštis					
kalcio D-pantotenas	X	X	X	X	
natrio D-pantotenas	X	X	X	X	
dekspantenolis	X	X	X	X	
Kalis					
kalicio bikarbonatas	X		X	X	
kalicio karbonatas	X		X	X	

Medžiaga		Maisto produktų kategorija			
		Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialiosios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti
Kalcis	kalio chloridas	X	X	X	X
	kalio citratas	X	X	X	X
	kalio gliukonatas	X	X	X	X
	kalio glicerofosfatas		X	X	X
	kalio laktatas	X	X	X	X
	kalio hidroksidas	X		X	X
	ortofosforo rūgšties kalio druskos	X		X	X
	magnio kalio citratas			X	X
	kalcio karbonatas	X	X	X	X
	kalcio chloridas	X	X	X	X
	citrinų rūgšties kalcio druskos	X	X	X	X
	kalcio gliukonatas	X	X	X	X
	kalcio glicerofosfatas	X	X	X	X
	kalcio laktatas	X	X	X	X
	ortofosforo rūgšties kalcio druskos	X	X	X	X
	kalcio hidroksidas	X	X	X	X
	kalcio oksidas		X	X	X
	kalcio sulfatas			X	X
	kalcio bisglicinatas			X	X
	kalcio citrato malatas			X	X
	kalcio malatas			X	X
	kalcio L-pidolatas			X	X

Medžiaga		Maisto produktų kategorija			
		Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialio-sios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti
Magnis	magnio acetatas			X	X
	magnio karbonatas	X	X	X	X
	magnio chloridas	X	X	X	X
	citrinų rūgšties magnio druskos	X	X	X	X
	magnio gliukonatas	X	X	X	X
	magnio glicerofosfatas		X	X	X
	ortofosforo rūgšties magnio druskos	X	X	X	X
	magnio laktatas		X	X	X
	magnio hidroksidas	X	X	X	X
	magnio oksidas	X	X	X	X
	magnio sulfatas	X	X	X	X
	magnio L-aspartatas			X	
	magnio bisglicinatas			X	X
	magnio L-pidolatas			X	X
	magnio kalio citratas			X	X
	Geležis	geležies (II) karbonatas		X	X
geležies (II) citratas		X	X	X	X
geležies amonio citratas		X	X	X	X
geležies (II) gliukonatas		X	X	X	X
geležies (II) fumaratas		X	X	X	X
geležies natrio difosfatas			X	X	X
geležies (II) laktatas		X	X	X	X

Medžiaga		Maisto produktų kategorija			
		Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialio-sios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti
Cinkas	geležies (II) sulfatas	X	X	X	X
	geležies (II) amonio fosfatas			X	X
	geležies natrio (EDTA)			X	X
	geležies difosfatas (geležies pirofosfatas)	X	X	X	X
	geležies sacharatas		X	X	X
	elementinė geležis (karbonilas + elektrolitas + redukuotas vandenilis)		X	X	X
	geležies (II) bisglicinatas	X		X	X
	geležies (II) L-pidolatas			X	X
	cinko acetatas	X	X	X	X
	cinko chloridas	X	X	X	X
	cinko citratas	X	X	X	X
	cinko gliukonatas	X	X	X	X
	cinko laktatas	X	X	X	X
	cinko oksidas	X	X	X	X
Varis	cinko karbonatas			X	X
	cinko sulfatas	X	X	X	X
	cinko bisglicinatas			X	X
	vario karbonatas	X	X	X	X
	vario citratas	X	X	X	X
	vario gliukonatas	X	X	X	X
Manganas	vario sulfatas	X	X	X	X
	vario ir lizino kompleksas	X	X	X	X
	mangano karbonatas	X	X	X	X
	mangano chloridas	X	X	X	X

Medžiaga		Maisto produktų kategorija			
		Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialio-sios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti
Fluoras	mangano citratas	X	X	X	X
	mangano gliukonatas	X	X	X	X
	mangano glicero-fosfatas		X	X	X
	mangano sulfatas	X	X	X	X
	kalio fluoridas			X	X
	natrio fluoridas			X	X
Selenas	natrio selenatas	X		X	X
	natrio vandenilio selenitas			X	X
	natrio selenitas	X		X	X
	selenu papildytos mielės (?)			X	X
Chromas	chromo (III) chloridas ir jo heksahidratas			X	X
	chromo (III) sulfatas ir jo heksahidratas			X	X
	chromo pikolinatas			X	X
	amonio molibdatas			X	X
Molibdenas	natrio molibdatas			X	X
Jodas	kalio jodidas	X	X	X	X
	kalio jodatas	X	X	X	X
	natrio jodidas	X	X	X	X
	natrio jodatas		X	X	X
Natriis	natrio bikarbonatas	X		X	X
	natrio karbonatas	X		X	X

Medžiaga		Maisto produktų kategorija				
		Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialio-sios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti	
Aminorūgštys ⁽³⁾	Boras	natrio chloridas	X		X	X
		natrio citratas	X		X	X
		natrio gliukonatas	X		X	X
		natrio laktatas	X		X	X
		natrio hidroksidas	X		X	X
		ortofosforo rūgšties natrio druskos	X		X	X
		natrio boratas			X	X
		boro rūgštis			X	X
		L-alaninas		—	X	X
		L-argininas	X ir jo hidrokloridas	X ir jo hidrokloridas	X	X
		L-asparto rūgštis			X	
		L-citrulinas			X	
		L-cisteinas	X ir jo hidrokloridas	X ir jo hidrokloridas	X	X
		Cistinas ⁽⁴⁾	X ir jo hidrokloridas	X ir jo hidrokloridas	X	X
		L-histidinas	X ir jo hidrokloridas	X ir jo hidrokloridas	X	X
		L-glutamo rūgštis			X	X
		L-glutaminas			X	X
		glicinas			X	
		L-izoleucinas	X ir jo hidrokloridas	X ir jo hidrokloridas	X	X
		L-leucinas	X ir jo hidrokloridas	X ir jo hidrokloridas	X	X
		L-lizinas	X ir jo hidrokloridas	X ir jo hidrokloridas	X	X
		L-lizino acetatas			X	X
		L-metioninas	X	X	X	X
		L-ornitinas			X	X
		L-fenilalaninas	X	X	X	X
		L-prolinas			X	

Medžiaga		Maisto produktų kategorija			
		Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialiosios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti
Karnitinas ir taurinas	L-treoninas	X	X	X	X
	L-triptofanas	X	X	X	X
	L-tirozinas	X	X	X	X
	L-valinas	X	X	X	X
	L-serinas			X	
	L-arginin-L-aspartatas			X	
	L-lizin-L-aspartatas			X	
	L-lizin-L-glutamatas			X	
	N-acetil-L-cisteinas			X	
	N-acetil-L-metioninas			X (produktuose, skirtuose vyresniems nei 1 m. amžiaus asmenims)	
	L-karnitinas	X	X	X	X
	L-karnitino hidrochloridas	X	X	X	X
	taurinas	X		X	X
L-karnitino-L-tartaratas	X		X	X	
Nukleotidai	adenozin-5'-fosforo rūgštis (AMP)	X		X	X
	AMP natrio druskos	X		X	X
	citidin-5'-monofosforo rūgštis (CMP)	X		X	X
	CMP natrio druskos	X		X	X
	guanozin-5'-fosforo rūgštis (GMP)	X		X	X
	GMP natrio druskos	X		X	X
	inozin-5'-fosforo rūgštis (IMP)	X		X	X
IMP natrio druskos	X		X	X	

Medžiaga			Maisto produktų kategorija			
			Pradinio maitinimo kūdikių mišiniai ir tolesnio maitinimo kūdikių mišiniai	Perdirbti grūdiniai maisto produktai ir kūdikiams skirti maisto produktai	Specialiosios medicininės paskirties maisto produktai	Viso paros raciono pakaitalai svoriui kontroliuoti
Cholinas ir inozitolis		uridin-5'-fosforo rūgštis (UMP)	X		X	X
		UMP natrio druskos	X		X	X
		cholinas	X	X	X	X
		cholino chloridas	X	X	X	X
		cholino bitartratas	X	X	X	X
		cholino citratas	X	X	X	X
		inozitolis	X	X	X	X

(¹) Menachinonas dažniausiai būna menachinonas-7, retais atvejais – menachinonas-6.

(²) Seleno papildytos mielės, paruoštos iš mielių kultūros naudojant natrio selenitą (seleno šaltinį) ir kuriose yra (sausos formos mielėse, kurios parduodamos) ne daugiau kaip 2,5 mg Se/g. Mielėse vyraujanti organinė seleno rūšis – selenometioninas (60–85 % viso ekstrahuoto seleno kiekio produkte). Kitų organinių seleno junginių, įskaitant selenocisteiną, kiekis neturi viršyti 10 % viso ekstrahuoto seleno kiekio. Neorganinio seleno kiekis paprastai neturi viršyti 1 % viso ekstrahuoto seleno kiekio.

(³) Pradinio maitinimo kūdikių mišiniuose, tolesnio maitinimo kūdikių mišiniuose, perdirbtuose grūdiniuose maisto produktuose ir kūdikiams skirtuose maisto produktuose naudojamų aminorūgščių atveju galima naudoti tik konkrečiai paminėtą hidrochloridą. Specialiosios medicininės paskirties maisto produktuose ir viso paros raciono pakaitaluose svoriui kontroliuoti naudojamų aminorūgščių atveju galima naudoti tokiu mastu, kokiu tai taikytina, taip pat ir natrio, kalio kalcio ir magnio druskas bei jų hidrochloridus.

(⁴) Naudojant pradinio maitinimo kūdikių mišiniuose, tolesnio maitinimo kūdikių mišiniuose, perdirbtuose grūdiniuose maisto produktuose ir kūdikiams skirtuose maisto produktuose galima naudoti tik L-cistiną.

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

SPRENDIMAI

EUROPOS VADOVŲ TARYBOS SPRENDIMAS

2013 m. birželio 28 d.

kurio nustatoma Europos Parlamento sudėtis

(2013/312/ES)

EUROPOS VADOVŲ TARYBA,

lingas 2014–2019 m. kadencijos Europos Parlamento rinkimams surengti;

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 14 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Protokolo Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 2 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Europos Parlamento iniciatyvą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2009–2014 m. parlamentinės kadencijos pabaigoje nustos galioti Protokolo Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 2 straipsnio 1 ir 2 dalys;
- (2) 2009–2014 m. parlamentinės kadencijos pabaigoje nustos galioti Akto dėl Kroatijos Respublikos stojimo sąlygų 19 straipsnio 1 dalis ir Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo bei Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties pritaikomosios pataisos;
- (3) būtina nedelsiant laikytis Protokolo Nr. 36 2 straipsnio 3 dalies nuostatų ir atsižvelgiant į tai priimti sprendimą, kuris numatytas Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, kad valstybės narės galėtų tinkamu metu priimti būtinas vidaus priemones, reika-

- (4) Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatyti Europos Parlamento sudėties kriterijai, t. y. kad Sąjungos piliečių atstovų skaičius neturi viršyti septynių šimtų penkiasdešimties neįskaitant pirminko, kad atstovaujama proporcingai mažinant narių skaičių – minimali Parlamento narių iš kiekvienos valstybės narės skaičiaus riba yra šeši – ir kad nė vienai valstybei narei neskiriama daugiau negu devyniasdešimt šešios vietos;

- (5) Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnis numato, *inter alia*, kad Sąjungos veikla pagrįsta atstovaujama demokratija, kurioje piliečiai Sąjungos lygiu tiesiogiai atstovaujami Europos Parlamente, o valstybėms narėms Taryboje atstovauja jų Vyriausybės, pačios būdamos demokratiškai atskaitingos savo nacionaliniams parlamentams ar savo piliečiams. Todėl Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 2 dalis dėl Europos Parlamento sudėties taikoma platesnių institucinių taisyklių, nustatytų Sutartyse, taip pat apimančių ir nuostatas dėl sprendimų priėmimo Taryboje, kontekste,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Taikant Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą proporcingo narių skaičiaus mažinimo principą vadovaujama šiais principais:

— paskirstant vietas Europos Parlamente visapusiškai išnaudojamas pagal Europos Sąjungos sutartį nustatytas minimalus ir maksimalus skaičius, kad būtų kuo atidžiau atsižvelgta į atitinkamų valstybių narių gyventojų skaičių,

⁽¹⁾ Iniciatyva, priimta 2013 m. kovo 13 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 12 d. pritarimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

— kiekvienos valstybės narės gyventojų skaičiaus ir tos valstybės narės vietų skaičiaus – prieš juos suapvalinant iki pilnų skaičių – santykis kinta atsižvelgiant į atitinkamų valstybių narių gyventojų skaičių taip, kad kiekvienas Europos Parlamento narys iš daugiau gyventojų turinčios valstybės narės atstovautų didesniai skaičiui piliečių negu Europos Parlamento narys iš mažiau gyventojų turinčios valstybės narės, kitaip tariant, kuo didesnis valstybės narės gyventojų skaičius, tuo daugiau vietų jai gali būti skirta.

2 straipsnis

Bendrą valstybių narių gyventojų skaičių apskaičiuoja Komisija (Eurostatas), remdamasi valstybių narių pateiktais duomenimis pagal metodą, nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu.

3 straipsnis

Remiantis 1 straipsniu 2014–2019 m. parlamentinei kadencijai nustatomas toks kiekvienoje valstybėje narėje išrinktų atstovų į Europos Parlamentą skaičius:

Belgija	21
Bulgarija	17
Čekijos Respublika	21
Danija	13
Vokietija	96
Estija	6
Airija	11
Graikija	21
Ispanija	54
Prancūzija	74
Kroatija	11
Italija	73
Kipras	6
Latvija	8
Lietuva	11
Liuksemburgas	6
Vengrija	21

Malta	6
Nyderlandai	26
Austrija	18
Lenkija	51
Portugalija	21
Rumunija	32
Slovėnija	8
Slovakija	13
Suomija	13
Švedija	20
Jungtinė Karalystė	73

4 straipsnis

Šis sprendimas peržiūrimas gerokai iki 2019–2024 m. parlamentinės kadencijos pradžios, remiantis Europos Parlamento iniciatyva, pateikta iki 2016 m. pabaigos, siekiant, kad būtų parengta sistema, kurią taikant ateityje – prieš kiekvienus naujus Europos Parlamento rinkimus – būtų galima objektyviai, teisingai, ilgam laikui ir skaidriai paskirstyti vietas valstybėms narėms perteikiant 1 straipsnyje nurodytą proporcingo narių skaičiaus mažinimo principą, atsižvelgiant į tinkamai nustatytą bet kokių jų gyventojų skaičiaus ir su jais susijusių demografinių tendencijų pasikeitimą, tokiu būdu išlaikant bendrą institucinės sistemos balansą, kaip nustatyta Sutartyse.

5 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2013 m. birželio 28 d.

Europos Vadovų Tarybos vardu
Pirmininkas
H. VAN ROMPUY

2013 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 420 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	910 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT